

Doba może mieć więcej niż 24 godziny!

Lifehacker

Jak żyć i pracować
z głową

Kolejne wskazówki

Adam Pash, Gina Trapani

Tytuł oryginału: Lifesthacker: The Guide to Working Smarter, Faster, and Better, Third Edition

Tłumaczenie: Piotr Cieślak
Projekt okładki: ULABUKA

ISBN: 978-83-246-6519-8

Copyright © 2011 by Gawker Media. All Rights Reserved.
This translation published under license with the original publisher John Wiley & Sons, Inc.

Translation copyright © 2013 by Helion S.A.

No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage retrieval system, without permission from the Publisher.

Wiley and the Wiley Publishing logo are trademarks or registered trademarks of John Wiley and Sons, Inc. and/or its affiliates in the United States and/or other countries, and may not be used without written permission.

Lifesthacker is a registered trademark of Blogwire Hungary. All other trademarks are the property of their respective owners. Wiley Publishing, Inc. is not associated with any product or vendor mentioned in the book.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz Wydawnictwo HELION dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz Wydawnictwo HELION nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Materiały graficzne na okładce zostały wykorzystane za zgodą Shutterstock Images LLC.

Wydawnictwo HELION
ul. Kościuszki 1c, 44-100 GLIWICE
tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl
WWW: <http://helion.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!
Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres
<http://helion.pl/user/opinie/lihakw>
Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Printed in Poland.

- [Kup książkę](#)
- [Poleć książkę](#)
- [Oceń książkę](#)

- [Księgarnia internetowa](#)
- [Lubię to! » Nasza społeczność](#)

Spis treści

O autorach	13
Podziękowania	14
Wstęp	15
Rozdział 1. Automatyzacja często wykonywanych czynności	21
Sztuczka 1. Skonfiguruj automatyczny, niezawodny mechanizm tworzenia kopii zapasowych	22
Czego będziesz potrzebował?	24
Konfigurowanie systemu archiwizacji	24
Co daje abonament CrashPlan+?	28
Przywracanie plików z kopii zapasowych programu CrashPlan	28
Sztuczka 2. Automatyczne tworzenie kopii zapasowych plików na zewnętrznym dysku twardym (Mac)	29
Włączanie archiwizacji Time Machine	30
Przywracanie usuniętych lub nadpisanych plików	32
Zmiana domyślnej częstotliwości tworzenia kopii zapasowych w Time Machine	33
Sztuczka 3. Automatyczne porządkowanie komputera PC	34
Opróżnij folder z pobranymi plikami za pomocą Belvedere	34
Opróżnij kosz systemowy za pomocą Belvedere	35
Inne możliwości automatycznego przetwarzania plików	35
Sztuczka 4. Automatyczne porządkowanie komputera Mac	36
Opróżnij folder z pobranymi plikami za pomocą programu Hazel	37
Opróżnij kosz systemowy za pomocą programu Hazel	38
Inne możliwości automatycznego przetwarzania plików	39

Sztuczka 5. Automatyczny restart systemu i uruchamianie aplikacji	39
Automatyczny restart komputera	40
Automatyczne uruchamianie programów i otwieranie dokumentów	41
Automatyczne uruchamianie sesji przeglądarki	41
Sztuczka 6. Jak sprawić, aby wyniki wyszukiwania Google same do Ciebie trafiły?	42
Sztuczka 7. Automatyczne pobieranie muzyki, filmów... i nie tylko	44
Instalacja i uruchomienie wgeta	44
Tworzenie obrazu całej strony internetowej	45
Wznawianie przerwanych procesów pobierania w przypadku problemów z połączeniem	46
Automatyczne pobieranie nowej muzyki z internetu	46
Automatyzacja pobierania wgetem w systemie Windows	47
Bibliografia	48
Rozdział 2. Dane wszędzie tam, gdzie Ty	49
Sztuczka 8. Dropbox, czyli sposób na dostęp do najważniejszych plików z dowolnego miejsca	50
Co potrafi Dropbox?	51
Udostępnianie plików za pomocą Dropboka	53
Synchronizowanie plików i folderów spoza foldera Dropbox	54
Synchronizowanie aplikacji i szyfrowanie danych	55
Sztuczka 9. Zarządzaj dokumentami w internetowym pakiecie biurowym	56
Dlaczego warto porzucić aplikacje stacjonarne na rzecz internetowych?	56
Internetowe odpowiedniki tradycyjnych programów biurowych	58
Możliwości internetowych pakietów biurowych	60
Stopniowa integracja aplikacji stacjonarnych i sieciowych	61
Sztuczka 10. Zabierz życie na przenośnej pamięci flash	63
Do czego może się przydać pamięć flash?	63
Aplikacje przenośne	64
Użyteczne dane, które warto przenosić na pamięci podręcznej	66
Zabezpieczanie pamięci przenośnej	66
Obsługa pamięci przenośnej	68
Sztuczka 11. Stwórz wirtualną sieć prywatną (VPN) za pomocą Hamachi	69
Co to jest Hamachi VPN?	69
Konfigurowanie Hamachi	70
Do czego może służyć wirtualna sieć Hamachi?	72
Sztuczka 12. Załóż domowy serwer WWW	72
Krok 1. Wyłącz wszystkie inne serwery i zapory sieciowe	73
Krok 2. Zainstaluj serwer HTTP Apache	74
Krok 3. Konfigurowanie Apache pod kątem udostępniania plików	75
Krok 4. Zabezpieczanie hasłem plików na stronie	77
Sztuczka 13. Uruchamianie aplikacji internetowych na domowym serwerze	79
Aplikacje internetowe, które można uruchomić na komputerze domowym	80

Krok 1. Instalowanie WampServera	81
Krok 2. Tworzenie na serwerze katalogu dla aplikacji	83
Krok 3. Konfigurowanie aplikacji	83
Sztuczka 14. Stwórz osobistą Wikipedię	85
Czego będziesz potrzebował?	85
Konfigurowanie MediaWiki	85
Przetestuj nową encyklopedię!	86
Krótki elementarz składni Wikitext	87
Sztuczka 15. Zdalne zarządzanie komputerem domowym	88
Krok 1. Instalacja serwera VNC	90
Krok 2. Instalacja klienta VNC	92
Inne kwestie związane z użytkowaniem VNC	92
Sztuczka 16. Nadaj komputerowi domowemu stały adres sieciowy	93
Krok 1. Zakładanie konta DynDNS	94
Krok 2. Konfigurowanie automatycznego aktualizowania adresu w DynDNS na komputerze	95
Krok 3. Przekonaj się, jak to działa!	96
Dodatkowe ustawienia DynDNS	96
Sztuczka 17. Zoptymalizuj swojego laptopa	97
Wydłużanie czasu pracy urządzenia na baterii	97
Oszczędzaj ekran i klawiaturę	98
Przechowywać w chłodnym miejscu...	98
Przygotuj się do pracy offline	99
Zabezpiecz dane	99
Przeń ostrożnie	99
Archiwizuj	100
Zabierz przydatne akcesoria	100
Poszukaj dostępu do sieci bezprzewodowej	100
Bibliografia	101
Rozdział 3. Pracuj inteligentniej na „inteligentnym telefonie”	103
Sztuczka 18. Przyspiesz wpisywanie tekstu na klawiaturze ekranowej	104
Staranność nie popłaca?	104
Skróty dotyczące interpunkcji	108
Zainstaluj inny mechanizm wprowadzania tekstu (tylko Android)	109
Wybierz optymalną klawiaturę dla siebie (tylko Android)	109
Sztuczka 19. Przełam bariery komunikacyjne między komputerem a telefonem	111
Z komputera na telefon z systemem iOS, Blackberry, WP7 albo WebOS	111
Z komputera na telefon z systemem Android	113
Sztuczka 20. Zdalne sterowanie komputerem przy użyciu telefonu	116
Konfigurowanie aplikacji PocketCloud	116
Obsługa PocketCloud	118
Inne polecane aplikacje sterujące	120
Sztuczka 21. Zautomatyzuj obsługę Androida za pomocą Taskera	120
Anatomia zadania	121
Przykład: wyciszanie telefonu, jeśli jest położony ekranem do dołu	121

Sztuczka 22. Jeden (numer), aby wszystkimi rządzić...	124
Konfigurowanie usługi Google Voice	125
Wykonywanie połączeń	126
Dodawanie kolejnych telefonów do usługi Google Voice	127
Konfigurowanie harmonogramu połączeń	127
Konfigurowanie niestandardowych ustawień połączeń oraz działania poczty głosowej dla grup użytkowników	128
Usługi Google Voice w telefonie	129
Inne zalety Google Voice	129
Sztuczka 23. „Rzeczywistość rozszerzona” w Twoim telefonie	131
Dowiedz się, gdzie jesteś	131
Sprawdź, co widać w Goglach Google	133
Nie kupuj w ciemno	134
Sztuczka 24. Przypomnij sobie, gdzie byłeś... dzięki aplikacjom lokalizującym	135
„Zamelduj się”, aby sprawdzić, gdzie byłeś	137
Umieszczanie zdjęć na mapie	139
Użyj Map Google do wyszukiwania	140
Sztuczka 25. Pokieruj telefonem za pomocą głosu	141
Podyktuj tekst telefonowi, gdziekolwiek jesteś	141
Wyszukiwanie oraz sterowanie telefonem	142
Sztuczka 26. Użyj telefonu jako skanera	144
Obsługa materiałów zeskanowanych w programie CamScanner	147
Udostępnianie zeskanowanych plików PDF	147
Sztuczka 27. Podłącz komputer do internetu za pośrednictwem smartfona	147
Czego będziesz potrzebował?	148
Jak się podłączyć?	149
Sztuczka 28. Poćwicz (cyfrową) pamięć fotograficzną	150
Wysyłanie zdjęć z aparatu w smartfonie do Evernote	151
Tworzenie bazy danych zdjęć za pomocą Evernote	151
Sztuczka 29. Wysyłanie i odbieranie przekazów pieniężnych za pomocą PayPal w telefonie	153
PayPal Mobile	153
Rozdział 4. Zapanuj nad siecią	157
Sztuczka 30. Googluj jak zawodowiec	158
Wyszukiwanie całego wyrażenia za pomocą cudzysłowów	159
Uwzględnianie i wykluczanie słów za pomocą operatorów plus i minus	159
Wyszukiwanie w obrębie danej strony	160
Wyszukiwanie konkretnych typów plików	160
Obliczenia	161
Synonimy	161
Łączenie kryteriów i operatorów	161
Sztuczka 31. Subskrypcja treści za pośrednictwem RSS	162
Jak subskrybować kanały informacyjne	163
Inne popularne czytniki	165

Wyszukiwanie i śledzenie dynamicznie zmieniających się informacji za pośrednictwem kanałów	166
Sztuczka 32. Błyskawiczne przeszukiwanie bieżącej strony z poziomu paska adresu	166
Firefox	167
Chrome	168
Pobieranie zestawu wyszukiwarek	170
Wyszukiwarki proponowane przez Liferhacker.com	170
Sztuczka 33. Zwiększanie możliwości przeglądarki WWW	172
Jak zainstalować rozszerzenie dla Firefoksa?	173
Jak zainstalować rozszerzenie dla Chrome?	174
Polecane rozszerzenia dla Firefoksa i Chrome	175
Sztuczka 34. Włącz turbopobieranie w Firefoksie dzięki rozszerzeniu DownThemAll!	177
Pobieranie pojedynczych plików za pomocą DownThemAll!	178
Hurtowe pobieranie plików na podstawie filtrów	179
Konfigurowanie filtra umożliwiającego pobranie wszystkich plików MP3 z wybranej strony	180
Błyskawiczny dostęp do ustawień dTa	183
Sztuczka 35. Dziesięć użytecznych skryptozakładek	183
Sztuczka 36. Wyszukiwanie materiałów dostępnych na otwartej licencji	185
Co to są „utwory należące do domeny publicznej”?	186
Sześć źródeł oraz wyszukiwarek utworów na otwartych licencjach	186
Sztuczka 37. Opracuj własną mapę	188
Sztuczka 38. Kilka stron startowych zamiast jednej	190
Kilka stron startowych	191
Dodawanie zestawów zakładek do ulubionych	193
Otwieranie zestawu zakładek	193
Sztuczka 39. Odwiedź niedostępne strony za pośrednictwem Google	194
Sztuczka 40. Daj się znaleźć (w) wyszukiwarce Google	195
No dobrze, ale ja już mam stronę WWW...	195
Zacznij od własnej domeny	196
Przygotuj wizytówkę internetową	197
Szablon do utworzenia wizytówki WWW	198
Poszukaj dostawcy usług hostingowych	198
Popracuj nad pozycjonowaniem wizytówki	199
Najprostszy sposób na stworzenie własnej wizytówki	199
Sztuczka 41. Zatrzyj za sobą ślady w internecie	200
Przejdź na tryb prywatny i bądź incognito	200
Czyszczenie danych po zakończeniu sesji	202
Pełna konspiracja	204
Bibliografia	204
Rozdział 5. Komputerowa sztuka przetrwania	205
Sztuczka 42. Oczyszczanie zainfekowanego komputera	206
Objawy	207
Usuwanie złośliwego oprogramowania i zabezpieczanie komputera	207

Jak wyczyścić zainfekowany system?	208
Przejęcie kontroli nad przeglądarką	209
Sztuczka 43. Zabezpiecz komputer przed złośliwym oprogramowaniem	211
Prewencja antywirusowa	211
Przeskanuj podejrzany plik za pomocą 30 antywirusów jednocześnie	212
Sztuczka 44. Czysty start	213
Menu Start (to łatwe...)	213
Narzędzie Konfiguracja systemu (umiarkowanie trudne...)	214
Program Autoruns (dla zaawansowanych...)	215
Diagnozowanie i usuwanie programów spowalniających system	216
Sztuczka 45. Anulowanie zmian w konfiguracji systemu	218
Tworzenie i odtwarzanie punktów przywracania systemu	219
Kiedy funkcja przywracania systemu tworzy punkty przywracania?	220
Ograniczanie ilości miejsca przeznaczanego na ochronę systemu	221
Sztuczka 46. Trwałe usuwanie danych z dysku twardego	222
Windows	222
Mac OS X	224
Sztuczka 47. Porównywanie i scalanie plików oraz folderów za pomocą WinMerge	224
Porównywanie i scalanie folderów	225
Porównywanie i scalanie plików tekstowych	226
Porównywanie i scalanie dokumentów Office	227
Sztuczka 48. Postaw zaporę sieciową dla systemu Windows	228
Czy Twój komputer potrzebuje zapory sieciowej?	229
Firewall ZoneAlarm	230
Zadecyduj o tym, które programy mogą uzyskać dostęp do internetu	231
Sztuczka 49. Postaw zaporę sieciową dla systemu Mac OS	232
Konfigurowanie ustawień zapory	233
Sztuczka 50. Przyspiesz Windows za pomocą pamięci flash	235
Włączanie funkcji ReadyBoost dla napędu flash	235
Przydziel miejsce na potrzeby ReadyBoost	235
Sztuczka 51. Odzyskaj miejsce na dysku twardym	236
Wizualizacja zajętości dysku twardego	237
Czyszczenie systemu programem CCleaner	238
Sztuczka 52. Odzyskiwanie usuniętych plików	239
Sztuczka 53. Błyskawiczne przywracanie systemu Windows z zapisanego obrazu	241
Tworzenie nowego obrazu systemu	242
Przywracanie systemu z obrazu	244
Sztuczka 54. Błyskawiczne przywracanie systemu Mac OS z zapisanego obrazu	247
Tworzenie nowego obrazu systemu	247
Przywracanie systemu z zapisanego obrazu	248
CCC — zaawansowane możliwości	249

Sztuczka 55. Odzyskiwanie plików z komputera, którego nie da się uruchomić	250
Czego będziesz potrzebował?	250
Przygotuj płytę rozruchową KNOPPIX	251
Skonfiguruj komputer tak, aby uruchamiał się z płyty DVD	251
Uruchom system KNOPPIX	252
Na ratunek danym	252
Bibliografia	253
Rozdział 6. Zarządzanie wieloma komputerami	255
Sztuczka 56. Udostępnianie plików w Windows	256
Udostępnianie foldera	256
Sprawdzanie nazwy komputera	258
Dostęp do foldera z poziomu innego komputera z Windows	258
Dostęp do foldera z poziomu innego komputera z Mac OS	259
Rozwiązywanie problemów	259
Sztuczka 57. Udostępnianie plików w Mac OS	261
Udostępnianie foldera	261
Dostęp do foldera z innego komputera z Mac OS	263
Dostęp do foldera z innego komputera z Windows	264
Sztuczka 58. Synchronizacja przeglądarek na wszystkich używanych komputerach	265
Włącz domyślne narzędzie do synchronizacji danych w przeglądarce	265
Zwiększanie możliwości synchronizacji za pomocą dodatków	267
Sztuczka 59. Udostępnianie drukarki kilku komputerom	269
Udostępnianie drukarki	269
Podłączanie udostępnionej drukarki w systemie Windows	270
Podłączanie udostępnionej drukarki w systemie Mac OS	271
Sztuczka 60. Optymalizacja pracy z dwoma monitorami	273
Podstawy	273
Ustawianie tapety pulpitu na dwóch monitorach	273
Rozszerzanie paska zadań na dwa monitory	275
Zarządzanie oknami	276
Ozdobniki i nakładki	276
Sztuczka 61. Sterowanie kilkoma komputerami za pośrednictwem jednej klawiatury i myszy	277
Konfigurowanie serwera Synergy	278
Konfigurowanie klienta Synergy	279
Bibliografia	281
Skorowidz	283

Dane wszędzie tam, gdzie Ty

Aby sprawnie wykonywać rozmaite zadania, potrzebujemy błyskawicznego dostępu do informacji niezależnie od tego, gdzie aktualnie przebywamy. Podróżujemy, przeprowadzamy się, zmieniamy pracę, korzystamy z coraz większej liczby komputerów i generujemy coraz więcej szeroko pojętych danych — o wiele więcej niż poprzednie pokolenia. Umiejętność wyszukiwania potrzebnych informacji (albo brak tej umiejętności...) coraz częściej decyduje o tym, czy będziemy sobie dobrze radzić w życiu — tak zawodowym, jak i osobistym.

Każdego dnia zostawiamy cyfrowe ślady naszego życia. Folder *Wysłane* to baza informacji na temat naszych relacji osobistych i zawodowych. Archiwa ze zdjęciami i filmami zawierają pamiątki z wakacji, zdanych egzaminów, narodzin, a nawet dokumentację wypadku samochodowego, w którym uczestniczyłeś rok temu. Masz na dysku dokumenty ze studiów, życiorysy i mnóstwo ważnych plików z ostatnich trzech miejsc pracy.

Kilkanaście lat temu wszystkie dane osobiste z powodzeniem mieściły się na dyskiecie 1,44 MB. Dziś — w epoce odtwarzaczy MP3, wszechobecnego, szerokopasmowego dostępu do internetu, cyfrowych kamkorderów i aparatów fotograficznych — każdego roku tworzymy i gromadzimy dziesiątki gigabajtów danych. Nowoczesne smartfony stały się wszechstronnymi urządzeniami do tworzenia i odtwarzania niemal wszystkich możliwych rodzajów plików cyfrowych. Jedno przyzwoitej jakości zdjęcie zrobione za pomocą mojego smartfona ma objętość około 3 MB...

Jeśli nie siedzisz akurat przed monitorem, możesz zadbać o możliwość dostępu do swoich danych na trzy sposoby:

- **Przechowywać je „w chmurze” za pomocą aplikacji internetowych.** W Sztuczce 8., „Dropbox, czyli sposób na dostęp do najważniejszych plików z dowolnego miejsca”, oraz Sztuczce 9., „Zarządzaj dokumentami w internetowym

pakiecie biurowym”, przeczytasz o metodach wykorzystania aplikacji internetowych do przechowywania danych online oraz o edytowaniu i współdzieleniu dokumentów za pomocą samej tylko przeglądarki WWW.

- **Zabrać oprogramowanie i pliki ze sobą na urządzeniu przenośnym.** Dzięki właściwemu oprogramowaniu zainstalowanemu na przenośnej pamięci USB nie musisz wszędzie taszczyć laptopa. Sztuczka 10., „Zabierz życie na przenośnej pamięci flash”, przedstawia sposób na uruchamianie ulubionych przenośnych aplikacji bezpośrednio z pamięci flash.
- **Zamień komputer domowy na osobisty serwer danych, tak aby móc podłączyć się do niego z dowolnego miejsca.** Jeśli komputer domowy stanowi centralny ośrodek Twojego cyfrowego układu nerwowego, a na dodatek dysponujesz niezawodnym łączem szerokopasmowym, to możesz uzyskać dostęp do swoich plików z dowolnego miejsca — i po drugiej stronie miasta, i na końcu świata. Sztuczka 11., „Stwórz wirtualną sieć prywatną (VPN) za pomocą Hamachi”, przedstawia sposób utworzenia osobistej sieci wirtualnej, dzięki której możesz uzyskać bezpieczny dostęp do swojego komputera z dowolnego miejsca. Sztuczki 12., „Załącz domowy serwer WWW”, oraz 15., „Zdalne zarządzanie komputerem domowym”, poprowadzą Cię przez meandry tworzenia domowego serwera WWW, który umożliwi przeglądanie i pobieranie plików, oraz wyjaśnią tajniki zdalnego zarządzania domowym systemem przez internet.

Dane mają dziś dla nas życiową wartość, i to dosłownie. Bezpieczny i wygodny dostęp do osobistych danych z dowolnego miejsca na ziemi jest więc absolutnie konieczny. Przypnij je do kluczy, przechowuj w chmurze albo podłączaj się do domowego serwera — po przeczytaniu tego rozdziału z pewnością wybierzesz jedną z kilku przedstawionych w nim technik uzyskiwania dostępu do danych w podróży.

SZTUCZKA 8. DROPBOX, CZYLI SPOSÓB NA DOSTĘP DO NAJWAŻNIEJSZYCH PLIKÓW Z DOWOLNEGO MIEJSCA

Poziom trudności: **łatwy**

Platforma: **Wszystkie**

Koszt: **Brak**

Już dawno minęły czasy, gdy mieliśmy do dyspozycji tylko jeden komputer: teraz jesteśmy otoczeni maszynami stacjonarnymi, laptopami i smartfonami. Wielu ludzi przywykło już do posługiwania się przynajmniej dwoma różnymi komputerami w ciągu dnia. Kłopot w tym, że gdy przesiadasz się z jednej maszyny na drugą, potrzebujesz dostępu do najnowszych wersji ważnych, bieżących plików — do prezentacji w PowerPoint, którą właśnie projektujesz w pracy, do nowej strony WWW, którą zajmujesz się w wolnym czasie, do pliku zadania.txt czy kolejnego rozdziału swojej powieści.

Przenoszenie ważnych dokumentów na przenośnej pamięci USB było dotychczas najmniej kłopotliwym sposobem na ujednoczenie różnych wersji dokumentów rozproszonych na różnych komputerach. Było... dopóki nie pojawiła się sprytna aplikacja o nazwie Dropbox (<http://www.dropbox.com>), która sprawia, że dostęp do istotnych materiałów jest dziś łatwiejszy niż kiedykolwiek i nie wymaga tworzenia kopii lub zabierania ze sobą zewnętrznego napędu USB.

Co potrafi Dropbox?

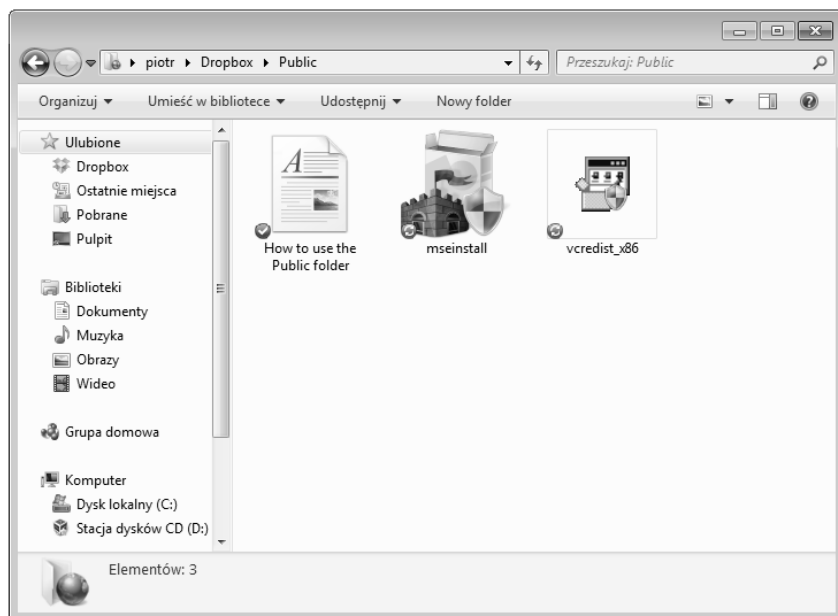
Dropbox to tandem składający się z usługi internetowej oraz darmowej aplikacji (dostępnej w wersjach dla Windows, Mac OS oraz Linuksa). Synchronizuje ona automatycznie (przez internet) pliki na wszystkich komputerach, na których ją zainstalowałeś (a przy okazji tworzy kopie zapasowe tych plików). Po założeniu konta i uruchomieniu aplikacji program w systemie Windows utworzy na dysku folder *Dropbox* (`C:\Users\nazwa_użytkownika\Dropbox`), a w Mac OS — folder `~/Dropbox`.

Program Dropbox działa w tle i nieustannie monitoruje zawartość wspomnianego foldera. Dowolny plik umieszczony przez Ciebie w folderze *Dropbox* zostanie automatycznie zsynchronizowany przez internet z serwerem Dropbox oraz wszystkimi pozostałymi komputerami, na których zainstalowałeś Dropboksa. Za każdym razem, gdy dodasz do foldera nowy plik bądź zmienisz jeden z istniejących, Dropbox archiwizuje go i zsynchronizuje — niekiedy trwa to zaledwie kilka sekund! — tak jak poprzednio, czyli *zarówno* na serwerze Dropbox, jak i na wszystkich komputerach z Twoim Dropboksem. Aby zweryfikować bieżący status programu, wystarczy spojrzeć na zasobnik systemowy (w Windows) albo na pasek menu (Mac OS X). Jeśli wszystkie pliki są poprawnie zsynchronizowane, to ikona Dropboksa będzie oznaczona zielonym „ptaszkiem”. Jeśli Dropbox pracuje właśnie nad synchronizacją plików, pojawiają się na niej animowane, niebieskie strzałki, podobnie jak na ikonach plików w folderze Dropboksa (tak jak na rysunku 2.1).

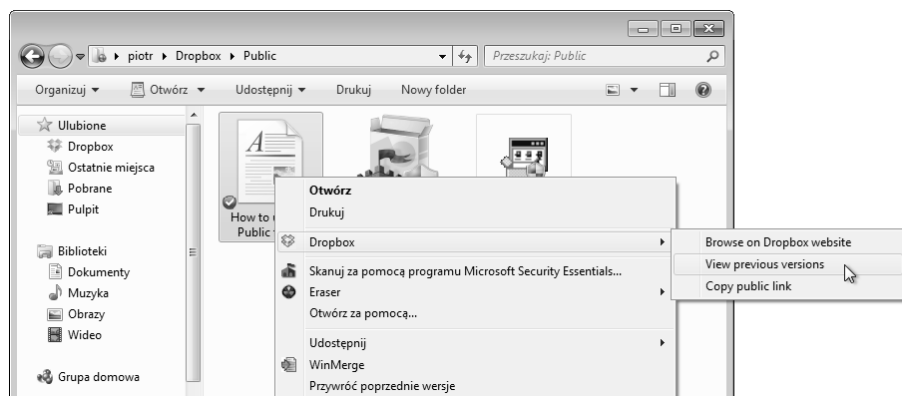
Dropbox rejestruje historię zmian plików, więc jeśli przez przypadek nadpisałeś starszą wersję dokumentu i chciałbyś ją przywrócić albo odzyskać przypadkiem skasowany plik, Dropbox będzie potrafił Ci pomóc. Po prostu kliknij prawym przyciskiem myszy dowolny plik w folderze Dropboksa i z menu kontekstowego wybierz polecenie *Dropbox/View Previous Versions* (dropbox/wyświetl poprzednie wersje), tak jak na rysunku 2.2.

Uwaga

Darmowa wersja konta Dropbox umożliwia synchronizację plików o łącznej objętości nieprzekraczającej 2 GB, co powinno zupełnie wystarczyć w przypadku zwykłych dokumentów. Jeśli będziesz potrzebował więcej przestrzeni, możesz wykupić jeden z zaawansowanych abonamentów w wersji Pro: wariant o pojemności 100 GB kosztuje około 10 USD miesięcznie, zaś 500 GB — 50 USD miesięcznie.

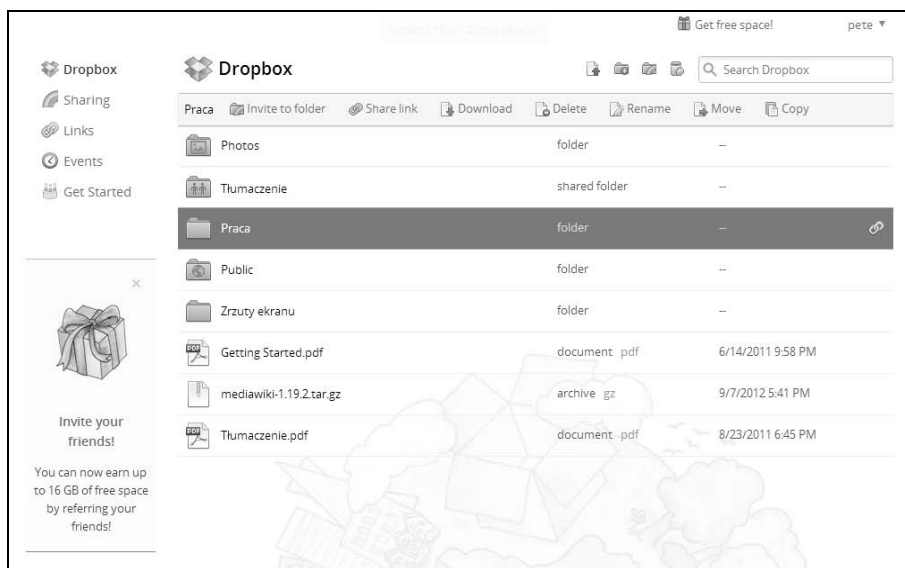
Rysunek 2.1. W trakcie synchronizacji plików w Dropboxie w lewym dolnym rogu ich ikon pojawia się okrągły symbol

Rysunek 2.2. Wyświetlenie poprzednich wersji pliku w Dropboxie jest bardzo łatwe

Odtąd na każdym komputerze, którego używasz, będzie się znajdował jeden folder zawierający najnowsze wersje wszystkich istotnych plików. Na przykład w trakcie pisania tej książki wszystkie rozdziały pomiędzy komputerami synchronizowałem właśnie za pomocą Dropboxa. Dzięki temu mogłem na przykład fragment rozdziału napisać w domu na komputerze stacjonarnym, zapisać go, a potem zabrać laptopa do kawiarni i tam bez przeszkód uzyskać dostęp do najnowszej wersji rozdziału. Nie trzeba zapisywać pliku na pamięci przenośnej ani wysyłać go e-mailem — jeśli tylko dysponujesz łączem internetowym, wszystkie ważne pliki zostaną zaktualizowane automatycznie.

Jeśli pracujesz na komputerze i nie masz uprawnień do zainstalowania na nim Dropboka albo nie chcesz tego robić, nadal możesz uzyskać dostęp do swoich plików — wystarczy, że zalogujesz się na konto na stronie Dropbox i klikniesz zakładkę *Files* (pliki), tak jak na rysunku 2.3. W przeglądarce wyświetli się wówczas ta sama struktura folderów, którą stworzyłeś w folderze Dropbox na komputerze. Za pomocą przeglądarki możesz wysyłać nowe pliki, pobierać istniejące, tworzyć foldery, etc.

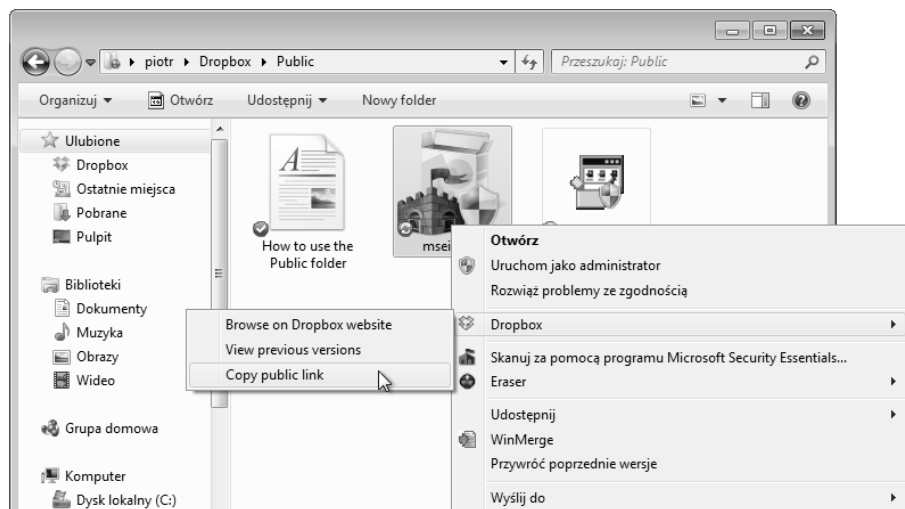

Rysunek 2.3. Dzięki interfejsowi WWW możesz uzyskać dostęp do zsynchronizowanych plików za pośrednictwem dowolnego (podłączonego do internetu) komputera z przeglądarką WWW

Udostępnianie plików za pomocą Dropboka

Oprócz bezobsługowej synchronizacji plików między komputerami Dropbox oferuje dwa sposoby udostępniania materiałów:

- **Poprzez umieszczenie pliku w folderze publicznym.** Po zainstalowaniu programu Dropbox w folderze *Dropbox* automatycznie tworzony jest specjalny folder o nazwie *Public*. Pliki znajdujące się w tym folderze możesz bez przeszkód udostępniać innym — wystarczy, że wyślesz publiczny adres danego pliku. Aby utworzyć taki adres, uruchom Eksploratora (Windows) lub Findera (Mac OS), kliknij wybrany plik prawym przyciskiem myszy i z podręcznego menu wybierz polecenie *Dropbox/Copy Public Link* (dropbox/kopiuuj adres publiczny), tak jak na rysunku 2.4.
- **Za pośrednictwem udostępnionych folderów.** Możesz udostępnić dowolny folder znajdujący się w folderze *Dropbox*. Udostępnione foldery mają takie same właściwości jak zwykle — z tą tylko różnicą, że są współdzielone z innymi

Rysunek 2.4. Dowolny plik znajdujący się w folderze *Public* możesz udostępnić innym poprzez przekazanie adresu prowadzącego do tego pliku

użytkownikami. To zaś oznacza, że jeśli dodasz plik do takiego foldera lub zmodyfikujesz jeden ze znajdujących się w nim dokumentów, to przeprowadzone zmiany zostaną automatycznie uwzględnione u wszystkich użytkowników tego foldera. Na tej samej zasadzie, jeśli ktoś inny doda lub zmieni jeden z plików w tym folderze, to wprowadzone modyfikacje zostaną od razu uwzględnione również na Twoim komputerze. W celu udostępnienia foldera znajdującego się w folderze Dropboka kliknij go prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie *Dropbox/Share This Folder* (*dropbox/udostępnij ten folder*). Na ekranie pojawi się wówczas strona WWW programu Dropbox, na której możesz wpisać adresy e-mail wszystkich użytkowników aplikacji, z którymi chciałbyś współdzielić udostępniony folder.

Synchronizowanie plików i folderów poza foldera Dropbox

Skuteczność Dropboka wynika z prostoty jego działania: to po prostu na bieżąco zsynchronizowany jeden folder na dysku twardym komputera. Czasami warto byłoby jednak zsynchronizować dane znajdujące się w folderach *poza* folderem *Dropbox*.

W chwili pisania tej książki program Dropbox nie oferował takiej funkcji. Niezależni programiści opracowali jednak kilka prostych narzędzi, które umożliwiają synchronizowanie plików znajdujących się poza folderem *Dropbox*. Dla systemu Windows jedną z takich aplikacji jest *Dropbox Folder Sync* (<http://wiki.dropbox.com/DropboxAddons/DropboxFolderSync>). Podobna aplikacja dla Mac OS nosi nazwę *MacDropAny* (<http://wiki.dropbox.com/DropboxAddons/MacDropAny>).

Wskazówka

Jeśli do folderu *Dropbox* chciałbyś przenieść dowolny spośród folderów użytkownika Windows, np. *Dokumenty*, to nie musisz używać programu Dropbox Folder Sync. Prawym przyciskiem myszy kliknij folder *Dokumenty*, wybierz polecenie *Właściwości*, otwórz zakładkę *Lokalizacja*, a potem zmień ścieżkę dostępu do foldera na taką, która będzie odsyłała do foldera *Dropbox*, i kliknij przycisk *Przenieś*.

Po zainstalowaniu programu Dropbox Folder Sync (przeznaczonego wyłącznie dla systemu Windows) w menu kontekstowym, wyświetlanym po kliknięciu foldera prawym przyciskiem myszy, pojawi się polecenie *Sync with Dropbox* (synchronizuj za pomocą Dropboksa). Aby zsynchronizować obiekt znajdujący się poza folderem *Dropbox*, wystarczy skorzystać z tego polecenia.

Uwaga

Zasada działania programów Dropbox Folder Sync oraz MacDropAny jest identyczna i polega na przeniesieniu wskazanego foldera do foldera *Dropbox*, przy czym w miejscu foldera źródłowego tworzone jest dowiązanie symboliczne. Dowiązanie symboliczne wskazuje na nową, fizyczną lokalizację foldera (który został przeniesiony do foldera *Dropbox*), a poza tym zachowuje się i wygląda tak, jak gdyby folder źródłowy nadal był w tym samym miejscu.

W celu zsynchronizowania pliku albo foldera spoza foldera *Dropbox* za pomocą programu MacDropAny (tylko Mac OS) uruchom go, wybierz folder do synchronizacji, w folderze *Dropbox* wskaż folder docelowy i nadaj mu dowolną nazwę.

Synchronizowanie aplikacji i szyfrowanie danych

W Sztuczce 10., „Zabierz życie na przenośnej pamięci flash”, znajdziesz szczegółowy opis kopiowania aplikacji przenośnych na pamięć flash. Takie rozwiązanie umożliwia korzystanie z tych samych programów (z uwzględnieniem ich ustawień) co na komputerze źródłowym. W tej samej sztuczce znajdziesz też sposób na utworzenie bezpiecznego, zaszyfrowanego foldera, który możesz zabrać ze sobą, dokąd tylko zechcesz. Obydwie metody mogą być używane w połączeniu z Dropboksem, co stanowi sprytny, a zarazem bezpieczny sposób na udostępnienie danych wraz z aplikacjami, z których możesz korzystać w identyczny sposób zarówno w domu, jak i w pracy.

Uwaga

Dropbox jest dostępny także w postaci aplikacji mobilnej dla systemów Android, iOS oraz BlackBerry. Odpowiednią aplikację dla swojego smartfona znajdziesz na stronie <http://www.dropbox.com/anywhere>.

SZTUCZKA 9. ZARZĄDZAJ DOKUMENTAMI W INTERNETOWYM PAKIECIE BIUROWYM

Poziom trudności: **łatwy**

Platforma: **Internet**

Koszt: **Brak**

Jeśli chodzi o technologie komputerowe, jesteśmy u progu zasadniczej zmiany, a mianowicie zastąpienia programów stacjonarnych przez aplikacje internetowe. Dojrzałe, stabilne przeglądarki WWW, dostępność niezawodnych łączy szerokopasmowych i rosnąca liczba użytkowników systemów mobilnych przyczyniły się do powstania nowego rodzaju stron WWW, które tak naprawdę nie są już zwykłymi stronami, lecz programami internetowymi (ang. *webapps*), które można obsługiwać z poziomu przeglądarki WWW.

Jeszcze niedawno, aby napisać raport, stworzyć wykres w arkuszu kalkulacyjnym albo zaprojektować prezentację, nieodzowne było zainstalowanie na komputerze drogiego, specjalistycznego oprogramowania, takiego jak WordPerfect czy Microsoft PowerPoint. Dziś możemy tworzyć tego typu dokumenty i zarządzać nimi za pomocą nowych, w pełni internetowych aplikacji biurowych, które do działania wymagają jedynie przeglądarki WWW. Kilka sztuczek przedstawionych w tej oraz w poprzedniej części tej książki ma na celu zachęcić Cię do przejścia z aplikacji lokalnych na internetowe. Na przykład klienta poczty można zastąpić Gmailem, a programy zwiększające produktywność i ułatwiające zarządzanie czasem — sieciowym Kalendarzem Google. Podobnie można postąpić w przypadku dokumentów tekstowych, arkuszy kalkulacyjnych i pokazów slajdów. Z tej sztuczki dowiesz się, jak to zrobić i dlaczego.

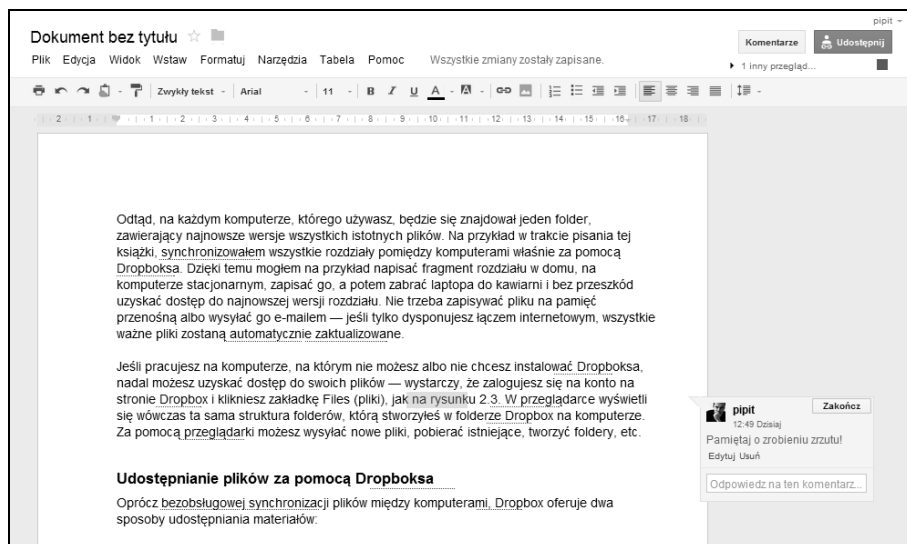
Dlaczego warto porzucić aplikacje stacjonarne na rzecz internetowych?

Do korzystania z internetowego pakietu biurowego wystarczy komputer podłączony do internetu i wyposażony w przeglądarkę WWW oraz darmowe konto w ramach jednego z serwisów takich jak Dokumenty Google (<http://docs.google.com>) albo Zoho (<http://zoho.com>). Rezygnacja z drogich pakietów biurowych na rzecz aplikacji internetowych ma kilka istotnych zalet:

- Tworzenie, poprawianie, otwieranie i zapisywanie arkusza kalkulacyjnego albo pokazu slajdów nie wymaga żadnego specjalnego oprogramowania, co eliminuje konieczność zakupu oraz instalacji pakietu Microsoft Office.
- Dostęp do pakietu biurowego możesz uzyskać z dowolnego miejsca i z dowolnego komputera z przeglądarką WWW oraz dostępem do internetu, i to niezależnie od systemu operacyjnego.

- W każdej chwili masz dostęp do najnowszej wersji dokumentu, co eliminuje konieczność kopiowania dokumentów na dysk (który trzeba ze sobą nosić) oraz archiwizacji.
- Zaawansowane technologie internetowe umożliwiają tworzenie narzędzi o funkcjonalności zarezerwowanej dotychczas dla aplikacji stacjonarnych. Na przykład w serwisie Dokumenty Google możesz przeciągać pliki z komputera wprost do edytowanego dokumentu, podobnie jak w przypadku edytora Microsoft Word — wystarczy, że dysponujesz nowoczesną przeglądarką WWW.
- Przechowywanie dokumentów w jednym miejscu ułatwia pracę w ramach grupy roboczej, gdyż wszystkie poprawki, niezależnie od ich autora, będą zawsze nano-szone na współdzielone pliki. Nie musisz więc wysyłać e-maili z załącznikami i ryzykować nieporozumień, które mogłyby wyniknąć z niepotrzebnego mnożenia wersji dokumentów.

Na przykład praca nad artykułami publikowanymi w serwisie Liferhacker.com była do niedawna dość uciążliwa: redaktorzy kończyli artykuł, wysyłali go do mnie e-mailem, ja go redagowałem, poprawiałem i odsyłałem. Obecnie, zamiast wymieniać pliki w tę i z powrotem, wspólnie pracujemy nad dokumentem w serwisie Dokumenty Google. Możemy w ten sposób edytować jeden plik nawet w kilka osób jednocześnie, nie martwiąc się nakładaniem poprawek czy tworzeniem kilku niezgodnych wersji. Przykład takiego dokumentu został pokazany na rysunku 2.5.

Rysunek 2.5. Podgląd współdzielonego dokumentu w serwisie Dokumenty Google

Z tej perspektywy korzystanie z internetowych aplikacji biurowych brzmi jak spełnione marzenie każdego użytkownika wielu komputerów, prawda? To rozwiązanie nie jest jednak wolne od wad. Oto niektóre z nich:

- Pełna wersja na przykład programu Microsoft Word wyposażona jest w znacznie więcej funkcji, niż może zaoferować dowolny internetowy edytor tekstu. Wprawdzie możliwości internetowych pakietów biurowych i tak pozytywnie zaskakują — znajdziesz w nich zaawansowane ustawienia formatowania tekstu, funkcje matematyczne w arkuszach kalkulacyjnych i możliwość wyświetlenia podglądu zgodnego z wydrukiem (tzw. WYSIWYG od ang. *What You See Is What You Get*) — ale jednak za pomocą internetowego edytora tekstu nie da się chociażby rozesłać seryjnej korespondencji e-mailowej.
- Dane są przechowywane na czyimś serwerze. Ma to pewne zalety — choćby taką, że nie utracisz cennych plików w przypadku awarii komputera. Niektórzy użytkownicy mogą mieć jednak wątpliwości co do prywatności i bezpieczeństwa dokumentów, zwłaszcza poufnych.
- Aby móc pracować z dokumentami, konieczny jest dostęp do internetu (przynajmniej na razie — więcej informacji na ten temat znajdziesz w ramce poniżej). Jeśli lecisz samolotem i chciałbyś wykorzystać czas na edycję dokumentu, nad którym pracowałeś online, to jeśli uprzednio nie zapisałeś go w postaci zwykłego pliku na komputerze stacjonarnym i nie dysponujesz odpowiednim programem, aby go otworzyć — to, niestety, nic się nie da zrobić.

Aplikacje internetowe a praca w trybie offline

Aplikacje internetowe, takie jak Zoho Office Suite, Gmail czy Kalendarz Google, są hostowane na zdalnych serwerach, więc wydawałoby się, że ich obsługa wymaga dostępu do internetu, prawda? Otóż niekoniecznie. Nowe technologie internetowe (mam tu na myśli przede wszystkim funkcje bazodanowe w HTML5, czyli kolejnej edycji specyfikacji HTML) przewidują możliwość przechowywania danych offline, a nowoczesne przeglądarki powoli zaczynają ją wykorzystywać. W chwili gdy piszę te słowa, aplikacje takie jak Dokumenty Google nie są jeszcze wyposażone w możliwość pracy offline, lecz moim zdaniem jest to tylko kwestia czasu. Już kilka lat temu istniał dodatek (plugin) do przeglądarek o nazwie Google Gears (<http://gears.google.com>), umożliwiający dostęp offline do aplikacji internetowych, które go obsługiwały, lecz projekt ten został zarzucony przez Google. Programiści aplikacji sieciowych koncentrują się obecnie na rozwiązaniach niewymagających stosowania rozszerzeń. Jednym z takich rozwiązań jest wspomniany standard HTML5. Krótko mówiąc, już wkrótce powinniśmy dysponować dostępem offline do danych przetwarzanych za pomocą aplikacji sieciowych.

Internetowe odpowiedniki tradycyjnych programów biurowych

Powstało już kilka serwisów i usług, umożliwiających przechowywanie dokumentów biurowych i zarządzanie nimi online. Dwaj najważniejsi gracze w tej dziedzinie — Dokumenty Google oraz Zoho — to pełnoprawne pakiety biurowe zawierające różne

aplikacje, począwszy od procesorów tekstu, poprzez arkusze kalkulacyjne, aż do programów prezentacyjnych (które stanowią internetową alternatywę dla PowerPointa firmy Microsoft). W 2010 roku Microsoft uruchomił własną internetową platformę biurową o nazwie Office Web Apps (w ramach chmury SkyDrive), stanowiącą uzupełnienie dla pakietu Microsoft Office. Inne firmy specjalizują się w rozwijaniu pojedynczych narzędzi. Oto niepełna lista aplikacji internetowych, które możesz wypróbować, gdy następnym razem będziesz chciał utworzyć jakiś nowy dokument biurowy.

STACJONARNY PROCESOR TEKSTU	ODPOWIEDNIK INTERNETOWY
Microsoft Word, Word Perfect	Zoho Writer (http://writer.zoho.com)
	Dokumenty Google (http://docs.google.com)
	Office Web Apps (http://office.live.com)
	ThinkFree (http://thinkfree.com)
STACJONARNY ARKUSZ KALKULACYJNY	ODPOWIEDNIK INTERNETOWY
Microsoft Excel, Lotus 1-2-3	Zoho Sheet (http://sheet.zoho.com)
	Dokumenty Google (http://docs.google.com)
	Office Web Apps (http://office.live.com)
PROGRAM PREZENTACYJNY	ODPOWIEDNIK INTERNETOWY
Microsoft PowerPoint, Keynote	Zoho Show (http://show.zoho.com)
	Dokumenty Google (http://docs.google.com)
	Office Web Apps (http://office.live.com)
	280 Slides (http://280slides.com)
	SlideRocket (www.sliderocket.com)

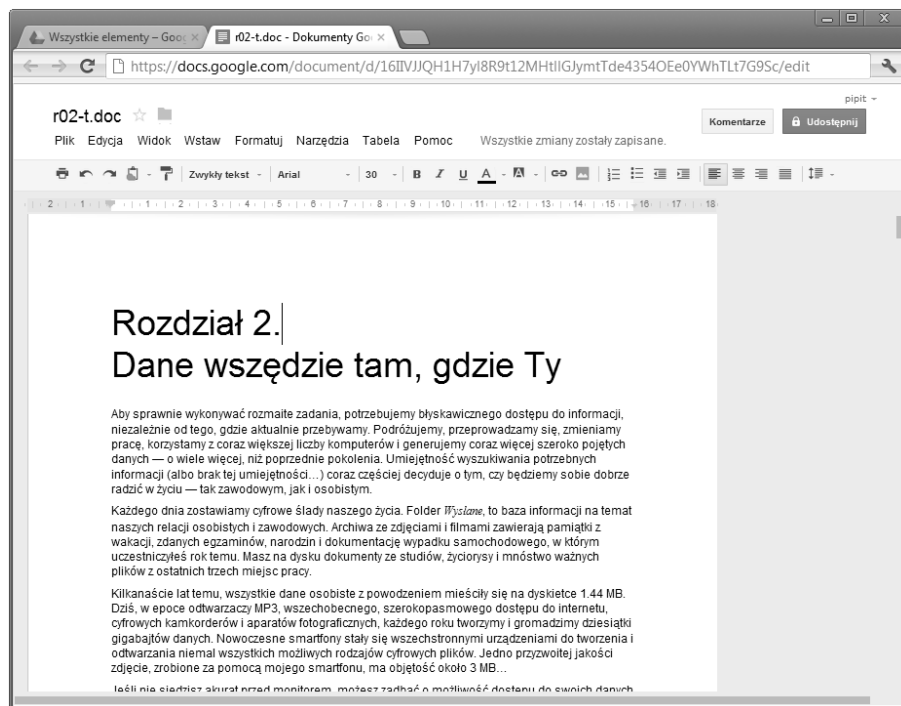
Uwaga

Dokumenty Google oraz Zoho to internetowe pakiety biurowe o podobnych możliwościach, które nieznacznie różnią się przeznaczeniem: Dokumenty Google skierowane są do użytkowników indywidualnych, zaś autorzy Zoho adresują swoje produkty do odbiorców biznesowych. W przypadku zastosowań niekomercyjnych obydwa produkty są darmowe. Wielu użytkowników może skłaniać się ku Dokumentom Google głównie ze względu na znajomość marki Google, jednak pakiet Zoho oferuje więcej funkcji.

Możliwości internetowych pakietów biurowych

Pod pewnymi względami internetowe pakiety biurowe stanowią uzupełnienie odpowiedników stacjonarnych, choć dzielą je pewne różnice. Większość aplikacji internetowych oferuje następujące funkcje:

- **Możliwość importowania i eksportowania dokumentów na potrzeby tradycyjnych aplikacji.** Używasz edytora Zoho Writer, lecz Twój współpracownik posługuje się Wordem? Nie ma problemu. Możesz stworzyć dokument we Writerze, kliknąć przycisk *Export* (eksportuj) i zapisać plik w formacie Worda (.doc), OpenOffice.org (.sxw), PDF, HTML albo RTF (*rich-text document*). Taki plik można oczywiście w zwykły sposób edytować za pomocą programów stacjonarnych. Analogicznie, jeśli masz dokument Worda, możesz zaimportować go do aplikacji internetowej, aby go wyświetlić albo kontynuować edycję. Rysunek 2.6 przedstawia fragment tego rozdziału książki w formacie Worda w wersji roboczej po zaimportowaniu go do Dokumentów Google. Office Web Apps Microsoftu użytkownikom systemu Windows oferuje jeszcze ściślejsze możliwości integracji z pakietem biurowym: za pośrednictwem przeglądarki obsługującej ActiveX możesz „jednym kliknięciem” otwierać dokumenty stworzone w internecie w odpowiednim programie stacjonarnym.
- **Praca w grupie i udostępnianie plików.** Dowolnemu użytkownikowi możesz nadać prawa do przeglądania albo do edytowania danego dokumentu, a potem przesłać e-mailem łącze do tego dokumentu współpracownikom, przyjaciołom czy członkom rodziny. W ten sposób możesz wygodnie pracować w grupie bez konieczności posługiwania się uciążliwymi załącznikami. Niektóre aplikacje online (takie jak Zoho Writer i Dokumenty Google) udostępniają użytkownikom czat, którego można używać w trakcie wspólnego edytowania i przeglądania dokumentu.
- **Publikowanie dokumentów.** Po wpisaniu odpowiedniego adresu URL dokumenty można nie tylko przeglądać, ale i umieszczać na innych stronach WWW — na przykład na blogach albo w firmowym intranecie. Zamiast wysyłać e-maile z załączonym dokumentem, wystarczy w treści e-maila umieścić łącze do opublikowanego dokumentu, aby udostępnić go innym (tak jak na rysunku 2.7).

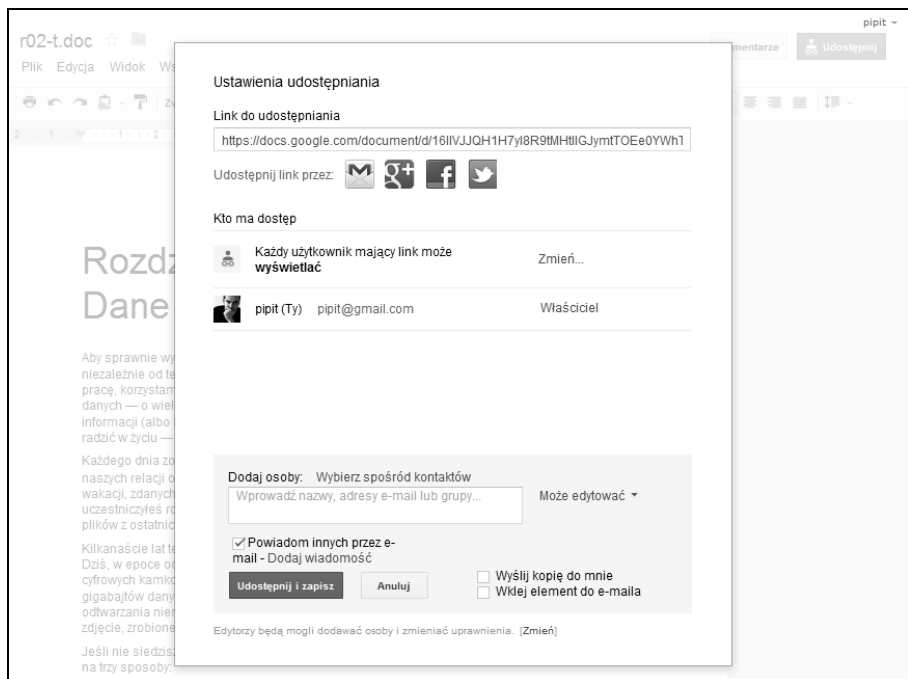

Rysunek 2.6. Dokumenty Worda firmy Microsoft można importować i otwierać w edytorach online, np. w Dokumentach Google, w celu zarchiwizowania, udostępnienia albo dalszej edycji za pomocą dowolnej przeglądarki WWW

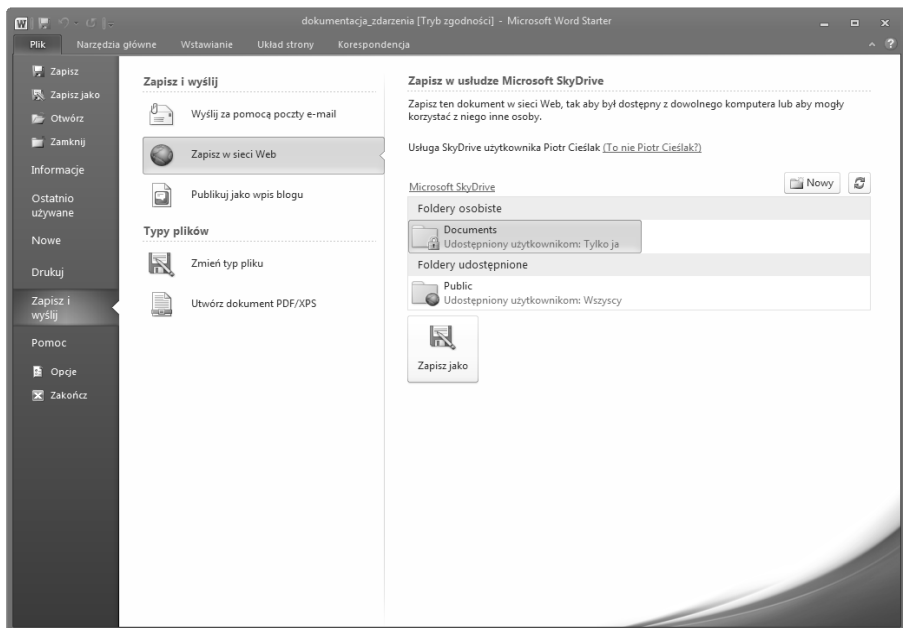
Stopniowa integracja aplikacji stacjonarnych i sieciowych

Jeśli nie czujesz się gotowy, aby porzucić zaawansowane funkcje pakietu Microsoft Office na rzecz aplikacji internetowych, to możesz korzystać z niektórych zalet pracy w chmurze, a zarazem nie rezygnować ze standardowego pakietu biurowego. Oto moje propozycje:

- Najnowsze wersje pakietu Microsoft Office są zintegrowane z narzędziami Office Web Apps. W trakcie edytowania dokumentu za pomocą tradycyjnego programu możesz wydać polecenie *Zapisz i wyślij*, aby zapisać go na Windows Live SkyDrive, czyli wirtualnym dysku służącym do przechowywania plików online (patrz rysunek 2.8). Po zapisaniu dokumentu na SkyDrive możesz kontynuować jego edycję za pomocą stacjonarnej wersji Office albo w internecie przy użyciu Office Web Apps, a każda zmiana będzie automatycznie synchronizowana między obydwoma aplikacjami.
- Google Cloud Connect to rozszerzenie dla Microsoft Office opracowywane przez firmę Google i służące do synchronizowania dokumentów Office z usługą

Rysunek 2.7. Udostępniaj dokumenty poprzez wysłanie adresu URL zamiast załącznika

Rysunek 2.8. Dzięki SkyDrive możesz zapisywać dokumenty Office w chmurze, a następnie korzystać z nich zarówno za pomocą aplikacji internetowych, jak i stacjonarnych

Dokumenty Google. Rozszerzenie to jest obecnie w fazie testów, a wszyscy chętni do zapoznania się z nim mogą zarejestrować się pod adresem <http://bit.ly/hU5tdJ>.

- Jeśli jedynym powodem, dla którego przenosisz dokumenty do chmury, jest w zasadzie możliwość uzyskania do nich dostępu z poziomu dowolnego komputera, to możesz zrezygnować z tego pomysłu na rzecz takiej usługi jak Dropbox (<http://www.dropbox.com>), która umożliwi automatyczną synchronizację plików, dzięki czemu będziesz miał pewność, że zawsze pracujesz na najnowszej wersji dokumentu, i to niezależnie od tego, z jakiego komputera korzystasz. Więcej informacji na ten temat znajdziesz w Sztuczce 8., „Dropbox, czyli sposób na dostęp do najważniejszych plików z dowolnego miejsca”.

Uwaga

Być może odniosłeś wrażenie, że narzędzia Microsoftu mają trochę mylące nazwy — tak jest w istocie. Spróbuj jednak skojarzyć je sobie następująco: Microsoft Office to pakiet programów stacjonarnych, zaś Office Web Apps to aplikacje uruchamiane w przeglądarce. Z kolei usługa Windows Live SkyDrive to swego rodzaju „spoiwo”, które łączy wymienione wcześniej programy. Jeśli przywykniesz do przydługich nazw, to przekonasz się, że ścisła integracja między programami stacjonarnymi a aplikacjami działającymi w chmurze ma pewne zalety.

SZTUCZKA 10. ZABIERZ ŻYCIE NA PRZENOŚNEJ PAMIĘCI FLASH

Poziom trudności: **Średni**

Platforma: **Windows (z pamięcią flash)**

Koszt: **Brak**

Przenośne dyski twarde i pamięci USB są coraz tańsze, mniejsze i pojemniejsze. Zamiast targać ze sobą laptopa albo wysyłać do siebie pliki e-mailem, możesz przechowywać ulubione programy i ważne dane na pamięci przenośnej (flash) wielkości kluczyka do stacyjki. Taką pamięć wystarczy podłączyć do dowolnego komputera, aby móc wygodnie skorzystać z ulubionych narzędzi na przykład w trakcie podróży.

W tej sztuczce zapoznasz się z przenośnymi wersjami popularnych programów i praktycznymi zastosowaniami kieszonkowych pamięci flash.

Do czego może się przydać pamięć flash?

Rozważmy kilka scenariuszy praktycznego zastosowania pamięci USB z ulubionymi aplikacjami i ważnymi dokumentami:

- Korzystasz z pewnego zamkniętego zestawu plików na kilku różnych komputerach (na przykład w biurze i w domu, na laptopie i na komputerze stacjonarnym) i chciałbyś mieć wygodny dostęp do tych plików, gdziekolwiek jesteś.
- Twój dział IT nie udzielił Ci praw administratora, które są niezbędne do zainstalowania ulubionych programów na komputerze biurowym.
- Chciałbyś na wszelki wypadek zrobić kopię zapasową plików, którą mógłbyś przechowywać w fizycznie innym miejscu — na przykład dokumenty z domu w pracy albo na odwrót. (Pamięci USB z cennymi danymi możesz przechowywać w skrytce bankowej albo raz na jakiś czas wysyłać rodzicom mieszkającym w innym mieście).
- Nie chcesz pobierać i instalować ulubionej aplikacji na każdym komputerze, z którego korzystasz.
- Teściowie poprosili Cię o oczyszczenie zainfekowanego komputera, zamiast więc korzystać z zainfekowanej przeglądarki, wolisz zabrać ze sobą skanery antywirusowe, programy antyspyware i inne niezbędne narzędzia na *pewnym* nośniku.

Uwaga

W Sztuczce 8., „Dropbox, czyli sposób na dostęp do najważniejszych plików z dowolnego miejsca”, opisaną wcześniej w tym rozdziale, przedstawiliśmy usługę Dropbox, która umożliwia automatyczną synchronizację plików pomiędzy komputerami a chmurą. W analogiczny sposób możesz przechowywać w folderze *Dropbox* przenośne aplikacje i uruchamiać je wprost z tego foldera. Pomiędzy Dropboksem a pamięcią przenośną jest jednak zasadnicza różnica: synchronizacja plików w Dropboksie wymaga ciągłego dostępu do internetu.

Aplikacje przenośne

W trakcie instalacji programu na komputerze instalator wprowadza pewne zmiany w rejestrze systemu Windows i kopiuje specjalne pliki pomocnicze (biblioteki DLL) do folderów systemowych, aby umożliwić uruchomienie aplikacji. Aplikacje przenośne (czyli takie, które można uruchomić wprost z dysku twardego) nie wymagają wprowadzania zmian w systemie operacyjnym. Są autonomiczne, samowystarczalne i wszystkie pliki niezbędne do ich uruchomienia znajdują się na jednym dysku. Aplikacje przenośne, opracowane z myślą o pamięciach flash, są często okrawane z mniej istotnych funkcji, tak aby zajmowały jak najmniej miejsca. Mimo wszystko przy zakupie dysku zewnętrznego nadal warto wziąć pod uwagę jego rozmiar. Im większy dysk, tym więcej programów i danych da się na nim przenosić.

Oto wybrane najpopularniejsze aplikacje przenośne:

- **Przeglądarka WWW.** Przenośna wersja Firefoksa, 77 MB po instalacji. Zawiera wszystkie dane należące do profilu, takie jak zakładki i rozszerzenia.

http://portableapps.com/apps/internet/firefox_portable

- **Przeglądarka WWW.** Przenośna wersja Chrome, 76 MB po instalacji. Zawiera wszystkie dane należące do profilu, takie jak zakładki i rozszerzenia.
http://portableapps.com/apps/internet/google_chrome_portable
- **Pakiet biurowy.** Przenośna wersja OpenOffice.org, 230 MB po instalacji. Arkusz kalkulacyjny, edytor tekstu i program do tworzenia prezentacji.
http://portableapps.com/apps/office/openoffice_portable
- **Klient e-mail.** Przenośna wersja Thunderbirda, 34 MB po instalacji. Obsługa poczty, książka adresowa i filtry pocztowe.
http://portableapps.com/apps/internet/thunderbird_portable
- **Komunikator.** Przenośna wersja programu Pidgin, około 51 MB po instalacji. Klient obsługuje wiele protokołów, takich jak AIM, Google Talk, Yahoo!, Messenger, MSN Messenger itp.
http://portableapps.com/apps/internet/pidgin_portable
- **Skaner antywirusowy.** Przenośna wersja programu ClamWin, około 35 MB po instalacji (z definicjami wirusów). Skaner antywirusowy open source dla Windows.
http://portableapps.com/apps/utilities/clamwin_portable
- **Aplikacja umożliwiająca zdalne logowanie (VNC).** RealVNC Free Edition Viewer (wersja autonomiczna), 266 KB po instalacji. RealVNC umożliwia logowanie do zdalnego serwera VNC (od ang. *virtual network computing*) i zarządzanie nim z poziomu pulpitu. (Więcej informacji o posługiwaniu się technologią VNC znajdziesz w Sztuczce 15., „Zdalne zarządzanie komputerem domowym”).
<http://www.realvnc.com/products/free/4.1/winvncviewer.html>

O jakiej ilości „wolnego miejsca” można mówić w przypadku napędu flash? Siedem wymienionych aplikacji zajmuje w sumie nieco ponad 503 MB, czyli około 25% pamięci o bardzo skromnej pojemności 2 GB, co pozostawia mnóstwo miejsca na dokumenty i inne pliki.

Ci, którzy chcieliby na bieżąco śledzić dostępność przenośnych wersji programów, które można zabrać ze sobą na podręcznym dysku, powinni często odwiedzać stronę Portable Apps, prowadzoną przez Johna Hallera (*<http://portableapps.com>*).

Na stronie Portable Apps znajdziesz kompletny pakiet programów przenośnych, opracowany z myślą o pamięciach flash. Pakiet obejmuje przeglądarkę, klienta poczty, edytor WWW, programy biurowe, edytor tekstu, kalendarz z harmonogramem zadań, komunikator oraz klienta FTP — wszystko przygotowane do zainstalowania na pamięć flash i do natychmiastowego użytku. Pakiet jest dostępny w dwóch wariantach: Standard oraz Light (cechujący się mniejszą objętością). Obydwie wersje można pobrać za darmo pod adresem *<http://portableapps.com/suite>*. Wersja Standard (po rozpakowaniu i zainstalowaniu) zajmuje około 400 MB, wersja Light — zaledwie 150 MB.

Także niektóre programy opisane w poprzedniej części książki *Lifehacker* są na tyle małe, aby zmieścić je na pamięci flash. W wersji przenośnej dostępne są:

- **Program LastPass do zarządzania hasłami.** Więcej informacji o zastosowaniu aplikacji LastPass znajdziesz w części 1., w Sztuczce 15., „Bezpieczna obsługa haseł”.
- **Program TrueCrypt do szyfrowania danych.** Więcej informacji o programie, który umożliwia zabezpieczenie danych na wypadek kradzieży lub zagubienia pamięci przenośnej, znajdziesz w części 1., w Sztuczce 20., „Tworzenie dysku chronionego hasłem na komputerze PC”.
- **Program do zastępowania wpisanego tekstu.** Szczegółowe informacje o darmowym, przenośnym programie Texter dla Windows, który umożliwia zastępowanie wpisywanych skrótów rozbudowanymi frazami oraz korygowanie typowych błędów, znajdziesz w części 1., w Sztuczce 52., „Usprawnij wprowadzanie tekstu przy użyciu programu Texter dla systemu Windows”.

Użyteczne dane, które warto przynieść na pamięć podręcznej

Bez danych programy są bezużyteczne. Powinieneś więc skopiować na pamięć flash najważniejsze pliki, które umożliwiają kontynuowanie pracy na dowolnym komputerze. Mogą to być na przykład:

- Lista zadań do wykonania.
- Książka adresowa.
- Hasła — koniecznie pamiętaj o zaszyfrowaniu tego pliku ze względów bezpieczeństwa! (Więcej informacji o zabezpieczeniach znajdziesz poniżej w podrozdziale „Zabezpieczanie pamięci przenośnej”).
- Multimedia: zdjęcia, muzyka i filmy (w zależności od pojemności pamięci przenośnej).
- Dokumenty biurowe.
- Plik *zwróćmniewłaścicielowi.txt* z Twoimi danymi kontaktowymi.
- Zakładki WWW.

Zabezpieczanie pamięci przenośnej

Pamięci flash są małe, wygodne i łatwo je przynieść, ale równie łatwo zgubić, uszkodzić albo ukraść. Coraz częstsze przypadki kradzieży laptopów i dysków twardej są poważnym sygnałem ostrzegawczym dla firm, a także osób prywatnych, które przynoszą ze sobą cenne dane personalne lub poufne dokumenty firmowe.

Oto kilka sposobów na zabezpieczenie danych na dysku przenośnym:

Zaszyfruj ważne pliki tekstowe

Darmowy program LockNote, który można pobrać ze strony <http://locknote.steganos.com>, to autonomiczna aplikacja do szyfrowania danych tekstowych.

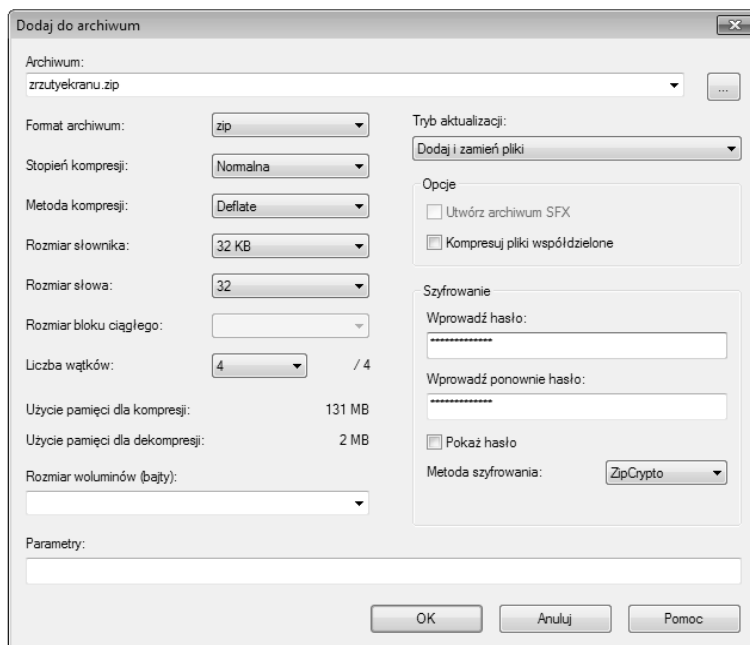
1. Zapisz program *LockNote.exe* na pamięci przenośnej. Uruchom go i wprowadź dowolne dane tekstowe, które chciałbyś zaszyfrować — np. hasła, adresy, numery telefonów oraz kont bankowych itp.
2. Zamknij dokument. Program LockNote poprosi Cię wówczas o podanie hasła i zaszyfruje plik, tak aby osoba postronna, która nie zna hasła, nie mogła go otworzyć.

Plik *LockNote.exe* ma objętość około 402 KB, czyli 0,39 MB, i bez wątpienia wart jest tego, aby poświęcić mu tę odrobinę miejsca — zwłaszcza jeśli musisz korzystać z poufnych danych.

Zabezpiecz dane hasłem

Jeśli chciałbyś zabezpieczyć różne rodzaje plików, możesz umieścić je w archiwum ZIP, które chronione jest hasłem.

1. Pliki przeznaczone do zapisania na pamięci przenośnej umieść w nowym archiwum ZIP za pomocą darmowego programu 7-Zip, dostępnego pod adresem <http://7zip.org>, i ustaw hasło niezbędne do jego otwarcia (tak jak na rysunku 2.9).

Rysunek 2.9. W celu zabezpieczenia plików umieść je w archiwum ZIP chronionym hasłem

3. Pamiętaj, aby za pomocą listy *Format archiwum* zmienić domyślną opcję 7z na *zip*, abyś mógł rozpakować pliki w dowolnym systemie Windows bez pomocy programu 7-Zip.
4. Na koniec skopiuj otrzymane archiwum (czyli plik *.zip*) na pamięć przenośną.

Archiwum ZIP zabezpieczone hasłem można przeglądać — lecz widoczne są w nim jedynie nazwy plików oraz folderów. Bez znajomości hasła nie da się wypakować z niego pojedynczych plików ani podejrzeć ich zawartości. Inny sposób, który gwarantuje jeszcze lepsze zabezpieczenie plików, polega na ich zaszyfrowaniu za pomocą darmowego programu TrueCrypt (<http://truecrypt.org/downloads.php>). Szczegółowe informacje o szyfrowaniu całego napędu bądź wybranego foldera lub zestawu plików za pomocą programu TrueCrypt znajdziesz w 1. części książki *Lifehacker*, w Sztuczce 20., „Tworzenie dysku chronionego hasłem na komputerze PC”.

Zwiększ szanse zwrócenia napędu w razie zagubienia

Na dysku przenośnym umieść plik, dzięki któremu uczciwy znalazca będzie mógł zwrócić właścicielowi zagubione urządzenie. Powinien to być plik tekstowy zawierający Twoje dane teled adresowe. Oczywiście nie szyfruj go — ten plik powinien być dostępny dla każdego!

Obsługa pamięci przenośnej

Po skopiowaniu na pamięć przenośną wszystkich danych i programów możesz podłączyć ją do dowolnego komputera ze złączem USB i korzystać z niej tak samo jak ze zwykłego, wewnętrznego dysku twardego. Oczywiście pewne kwestie związane z brakiem zgodności między Mac OS a Windows pozostają w mocy (np. na Maku nie da się uruchomić plików *.exe*), ale dokumenty Office, PDF czy pliki tekstowe mogą być bez przeszkód otwierane na dowolnej platformie sprzętowej.

Ostrzeżenie

Jeśli nie jesteś pewien, czy użytkowany komputer wolny jest od wirusów i złośliwego oprogramowania, to przyjmij, że tak nie jest. Pamięci przenośne USB są doskonałym narzędziem do szerzenia cyfrowej zarazy, więc przy korzystaniu z nich zachowaj większą ostrożność niż zwykle. Z tego względu administratorzy sieci blokują niekiedy możliwość podłączania pamięci USB w ogólnodostępnych komputerach publicznych (na przykład w bibliotekach).

SZTUCZKA 11. STWÓRZ WIRTUALNĄ SIEĆ PRYWATNĄ (VPN) ZA POMOCĄ HAMACHI

Poziom trudności: Zaawansowany

Platforma: Wszystkie

Koszt: Brak

W ramach sieci lokalnej można wykonywać pewne operacje, których nie da się zrealizować z zewnątrz (za pośrednictwem internetu) — na przykład słuchać udostępnionej biblioteki iTunes czy pracować na plikach znajdujących się we współdzielonych folderach. Za pomocą darmowej aplikacji Hamachi (<https://secure.logmein.com/products/hamachi/>) możesz jednak stworzyć wirtualną sieć prywatną (VPN), która umożliwia bezpieczny dostęp do komputera domowego z dowolnego miejsca w internecie — tak jak gdybyś korzystał z sieci lokalnej w domu.

Z tej sztuczki dowiesz się, w jaki sposób użyć programu Hamachi firmy LogMeIn do stworzenia bezpiecznej sieci wirtualnej z komputerów PC oraz Mac i wykorzystania jej do zdalnego odsłuchiwania udostępnionej biblioteki utworów iTunes przez internet.

Co to jest Hamachi VPN?

Darmowy program Hamachi umożliwia nawiązanie bezpiecznego, niewymagającego konfigurowania połączenia z siecią lokalną przez internet. Dowolna funkcja albo program, które mogą działać za pośrednictwem sieci lokalnej, mogą być uruchomione także poprzez Hamachi — na przykład udostępnianie plików Windows, iTunes, zdalny pulpit, FTP, VNC i gry. Wszystkie połączenia ustanawiane poprzez Hamachi są bezpieczne, bezpośrednie, zaszyfrowane i wymagają autoryzacji. Choć Hamachi działa na zasadzie pośrednika między komputerami i tworzy swego rodzaju tunel, w którym odbywa się cała komunikacja, to serwery Hamachi nie ingerują w aktywność użytkownika ani jej nie rejestrują.

Z Hamachi można skorzystać na przykład w następujących przypadkach:

- W trakcie podróży z laptopem, gdy zależy Ci na bezpiecznym dostępie do plików znajdujących się na komputerze domowym.
- Jeśli Twój komputer w biurze albo w akademiku chroniony jest bardzo szczelną zaporą sieciową (tzw. firewallem), która nie pozwala na nawiązanie połączenia z zewnątrz.
- Jeżeli chciałbyś zwiększyć bezpieczeństwo korzystania z niezasyfrowanych protokołów, takich jak VNC.
- Jeśli zależy Ci na bezpiecznym udostępnieniu foldera z plikami rodzinie albo przyjaciołom.

Myślisz, że może Ci się to przydać? Jeśli tak, czytaj dalej!

Konfigurowanie Hamachi

Kilka kolejnych akapitów poświęconych jest pobieraniu programu Hamachi, instalowaniu go i konfigurowaniu za jego pomocą wirtualnej sieci prywatnej.

Pobieranie i instalowanie Hamachi

Ze strony <https://secure.logmein.com/products/hamachi/download.aspx> pobierz właściwą dla posiadanego systemu operacyjnego wersję Hamachi. Za większą część instalacji w systemie Windows odpowiada wygodny kreator — wystarczy klikać przycisk *Next* (dalej).

Uwaga

Program Hamachi jest darmowy do użytku osobistego, niekomercyjnego, w sieciach obejmujących maksymalnie 16 komputerów. Choć sam program dostępny jest w wersjach dla Windows, Mac OS i Linuksa, to w tej sztuczce skupimy się na wariantcie dla systemu Windows. Konfiguracja w Mac OS przebiega niemal identycznie, zaś wariant dla Linuksa jest (jak na razie) obsługiwany wyłącznie za pośrednictwem wiersza poleceń.

W trakcie instalacji program Hamachi podejmuje próbę zainstalowania wirtualnej karty sieciowej. Jeśli masz włączoną Zaporę systemu Windows (albo dowolny inny firewall), to na ekranie może się pojawić komunikat z pytaniem o dopuszczenie ruchu sieciowego przez nowy interfejs — do i od klienta Hamachi. Pozwól na to: kliknij przycisk *Zezwól na dostęp* (bądź podobny, zależnie od rodzaju zapory), aby zezwolić Hamachi na komunikację sieciową przez Twój firewall.

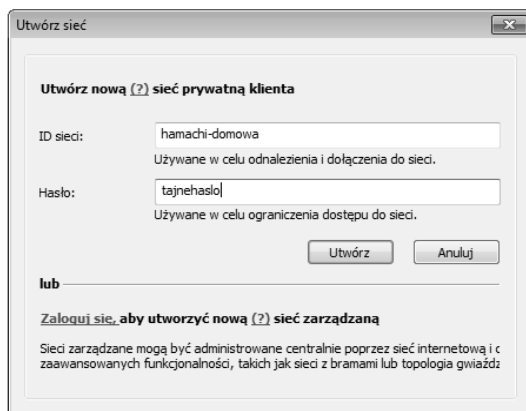
Tworzenie sieci Hamachi

Po zainstalowaniu Hamachi uruchom program i kliknij niebieski przycisk przypominający włącznik. Po wprowadzeniu dowolnej nazwy klienta i kilku wstępnych czynnościach konfiguracyjnych aplikacja zapyta, czy chcesz utworzyć nową sieć, czy podłączyć się do istniejącej. Kliknij przycisk *Utwórz nową sieć* i nadaj tworzonej sieci dowolną nazwę (np. hamachi-domowa), a potem — jeśli chcesz — wpisz hasło (tak jak na rysunku 2.10). Kliknij przycisk *Utwórz*.

Od tej chwili komputer będzie należał do nowej sieci i otrzyma nowy adres IP Hamachi (niezależny od zwykłego adresu IP). Będzie miał też unikatową nazwę, która pozwoli zidentyfikować go w obrębie sieci lokalnej.

Zaproś innych do Twojej sieci Hamachi

Teraz możesz podać przyjacielom albo współpracownikom kod dostępu oraz nazwę Twojej sieci Hamachi, aby mogli dołączyć do niej za pomocą klienta Hamachi zainstalowanego na własnych komputerach. Ty także możesz się podłączyć „z zewnątrz”

Rysunek 2.10. Wprowadź nazwę nowej sieci VPN oraz hasło.

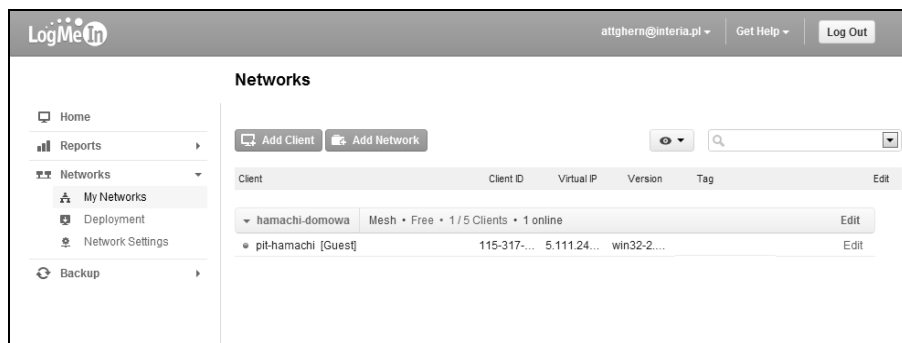
Te same dane należy podać we wszystkich komputerach, które będą należały do sieci lokalnej

(na przykład z peceta w biurze) do swojej sieci. Na potrzeby tego przykładu podłączyłem mojego Maka (o nazwie *mak-local*) do sieci *hamachi-domowa*. Jak widać na rysunku 2.11, klient Hamachi zainstalowany na komputerze PC informuje, że mój Mac jest włączony.

Rysunek 2.11. Klient Hamachi wyświetla, które komputery w Twojej sieci domowej są włączone

Siecią Hamachi można administrować także za pośrednictwem interfejsu na stronie WWW, co może się przydać wówczas, gdy nie chcesz instalować klienta Hamachi — musisz jednak uprzednio skonfigurować tę sieć przy użyciu tego interfejsu. Zaloguj się na stronie LogMeIn pod adresem <https://secure.logmein.com> i na pasku po lewej stronie kliknij łącze *Networks* (sieci), aby wyświetlić listę skonfigurowanych sieci (rysunek 2.12). Za pomocą interfejsu WWW możesz tworzyć i usuwać sieci, dodawać

Rysunek 2.12. Za pomocą panelu sterowania pod adresem <https://secure.logmein.com> możesz przejrzeć wszystkie komputery podłączone do Twojej sieci prywatnej Hamachi

programy klienckie, akceptować zgłoszenia do sieci, a nawet usuwać z niej komputery, którym nie zezwalasz na dostęp. Kliknięcie nazwy sieci spowoduje wyświetlenie wszystkich należących do niej komputerów.

Gotową sieć można odpowiednio wykorzystać.

Do czego może służyć wirtualna sieć Hamachi?

Pomiędzy dowolnymi dwoma komputerami połączonymi siecią Hamachi da się zrobić przez internet wszystko, co można robić za pośrednictwem sieci lokalnej, na przykład domowej sieci bezprzewodowej. Możesz udostępniać pliki, drukarki i strumieniować utwory z biblioteki iTunes z domowego Maka do biurowego peceta. Przeglądać udostępnione foldery systemu Windows, uzyskać dostęp do domowego serwera multimedialnego za pośrednictwem protokołu FTP, zdalnie sterować komputerem domowym (za pomocą VNC) albo domowym serwerem WWW. W tym ostatnim przypadku zastosowanie sieci Hamachi dodatkowo zwiększa bezpieczeństwo wykonywanych operacji. Aby zabezpieczyć i ograniczyć dostęp do komputera domowego, możesz z programem Hamachi połączyć techniki opisane w Sztuczce 12., „Założ domowy serwer WWW”, oraz 15., „Zdalne zarządzanie komputerem domowym”.

SZTUCZKA 12. ZAŁÓŻ DOMOWY SERWER WWW

Poziom trudności: Zaawansowany

Platforma: Windows

Koszt: Brak

Serwer WWW to program, który funkcjonuje non stop i udostępnia dokumenty znajdujące się na komputerze, na którym został uruchomiony. Dowolna strona internetowa, którą oglądasz, przebyła długą drogę przez internet — od serwera w firmie hostingowej

do przeglądarki na Twoim komputerze. Serwery WWW to na ogół wielkie, głośne, nieprzystępne maszyny, które pracują w wentylowanych pomieszczeniach bez okien. Dzięki poniższej sztuczce możesz uruchomić taki serwer nawet na najzwyklejszym pececie u siebie w domu.

Założenie domowego serwera WWW umożliwia każdemu (kto zna odpowiednie hasło) połączenie z Twoim komputerem i korzystanie z udostępnionych na nim plików. Dlaczego warto mieć własny serwer? Choćby po to, aby będąc w biurze albo w dowolnym innym miejscu, ułatwić sobie pobieranie plików, na przykład z muzyką, której chciałbyś posłuchać. W analogiczny sposób możesz na przykład udostępnić muzykę albo kolekcję zdjęć przyjaciołom i rodzinie.

Domowy serwer WWW wcale nie musi być szafą grającą na hasło — może mieć setki rozmaitych zastosowań: możesz na nim publikować domowego bloga, udostępnić internetową encyklopedię (wiki) na dowolny temat, zamieszczać filmy i zdjęcia. Możesz umieścić na nim dowolny plik, do którego chciałbyś mieć dostęp (tylko do odczytu) z zewnątrz. Domowy serwer WWW ma tę zaletę, że (w odróżnieniu od specjalnych serwerów i programów klienckich) można się z nim porozumieć za pomocą najzwyklejszej przeglądarki.

Ostrzeżenie

Założenie serwera na komputerze domowym jest stosunkowo ryzykownym przedsięwzięciem. Zanim się na to zdecydujesz, koniecznie zainstaluj wszystkie łatki i najnowsze aktualizacje dla systemu Windows (aby to zrobić, odwiedź stronę <http://windowsupdate.microsoft.com>), przeprowadź także gruntowną weryfikację systemu pod kątem wirusów i złośliwego oprogramowania. Ta sztuczka jest adresowana do zaawansowanych użytkowników, którzy nie obawiają się ręcznego edytowania plików tekstowych i publicznego udostępniania portu 80 komputera domowego. Komputer, na którym działa serwer WWW, powinien być wyposażony w skuteczny firewall z dobrze przemyślanym zestawem reguł.

Oto, czego będziesz potrzebował na początek:

- Komputera PC z systemem Windows.
- Stałego, szerokopasmowego dostępu do internetu (np. łącza DSL lub kablowego).

Krok 1. Wyłącz wszystkie inne serwery i zapory sieciowe

Wyłącz wszystkie zapory sieciowe albo serwery usług, które są uruchomione na Twoim komputerze, takie jak Zapora systemu Windows, komunikatory Skype, Trillian i inne. Jest to bardzo istotne, gdyż tego rodzaju aplikacje mogą powodować błędy instalacji serwera albo uniemożliwić jego poprawne uruchomienie. Wszystkie te aplikacje i usługi będziesz mógł ponownie włączyć później — już po zakończeniu konfigurowania serwera WWW.

Krok 2. Zainstaluj serwer HTTP Apache

Ze strony pod adresem <http://httpd.apache.org/download.cgi> pobierz serwer HTTP Apache. Aby to zrobić, wykonaj następujące czynności:

1. Odszukaj najnowszą wersję instalatora w postaci *Win32 Binary (no mod_ssl) (MSI Installer)*. Jeśli na podanej stronie nie znajdziesz binarnej wersji serwera Apache, kliknij odsyłacz *Other Files*, odszukaj folder *binaries*, w nim folder *win32* i pobierz najnowszą wersję pliku z rozszerzeniem *.msi*. W chwili opracowywania tej książki plik ten nosił nazwę *httpd-2.2.22-win32-x86-no_ssl.msi*.
2. Pobrany plik kliknij dwukrotnie, tak aby uruchomić kreatora instalacji. Potwierdź warunki licencji.
3. Po wyświetleniu się ekranu z prośbą o wprowadzenie parametrów serwera wpisz w odpowiednich polach swój adres e-mail oraz nazwę domeny (*network domain*), np. *homeip.net* (tak jak na rysunku 2.13).

Rysunek 2.13. Konfigurowanie podstawowych ustawień serwera WWW

Uwaga

W tym przypadku nazwa serwera i domena nie mają większego znaczenia. Zasugerowałem adres *homeip.net*, gdyż jest to jedna z domen obsługiwanych przez usługę DynDNS. Więcej informacji o DynDNS znajdziesz w Sztuczce 16., „Nadaj komputerowi domowemu stały adres sieciowy”.

Kończenie instalacji

Proces instalacji jest niemal ukończony. Na koniec:

1. Ustaw dla wszystkich użytkowników domyślny port 80 dla serwera. Jeśli Zapora systemu Windows (albo dowolny inny firewall, z którego korzystasz) wyświetli komunikat z pytaniem, czy zezwolić na komunikację siecią do i od serwera

poprzez port numer 80, zgódź się na to, aby serwerowi Apache zapewnić kontakt ze światem.

2. Wybierz standardową instalację (opcja *Typical*) i pozostaw domyślną lokalizację plików Apache, czyli *C:\Program Files (x86)\Apache Software Foundation\Apache 2.x*.
3. Po zakończeniu instalacji uruchom przeglądarkę i wpisz adres *http://localhost/*. Jeśli na ekranie pojawi się strona z napisem w rodzaju „If you can see this, it means that the installation of the Apache web server software on this system was successful” (czyli „Jeśli widzisz tę stronę, to znaczy że instalacja serwera Apache na tym systemie przebiegła pomyślnie”) bądź lakoniczne „It works!” („To działa!”), to znaczy że wszystko poszło zgodnie z planem.

Typowe problemy

Jeden z częstszych problemów związanych z instalacją serwera Apache jest sygnalizowany następującym, długim komunikatem: „Only one usage of each socket address (*protocol/network address/port*) is normally permitted: *make_sock: could not bind to address 0.0.0.0:80 no listening sockets available, shutting down. Unable to open logs.*”. Bez wdawania się w szczegóły techniczne oznacza on, że jakiś inny program działający jako serwer (na przykład Skype) koliduje z ustawieniami Apache. Aby się przekonać, co to za program, uruchom wiersz poleceń i wydaj następujące polecenie: *netstat -a -o*.

Odszukaj PID (identyfikator procesu) programu działającego na porcie 80 (*http*). Następnie otwórz Menedżer zadań Windows (za pomocą skrótu *Ctrl+Alt+Delete*), otwórz zakładkę *Procesy*, z głównego menu wybierz polecenie *Widok/Wybierz kolumny* i zaznacz opcję *PID (identyfikator procesu)*. Porównaj wartość PID z tą, którą znalazłeś za pomocą wcześniejszego polecenia, i sprawdź, który serwer blokuje instalację Apache. Zatrzymaj działanie tego serwera i ponów próbę zainstalowania Apache.

Krok 3. Konfigurowanie Apache pod kątem udostępniania plików

Aby za pośrednictwem nowego serwera WWW udostępnić kolekcję muzyki, odszukaj folder zawierający pliki konfiguracyjne Apache. Domyślna ścieżka dostępu do tego foldera to *C:\Program Files\Apache Software Foundation\Apache 2.x\conf*. Na wszelki wypadek jeszcze przed przystąpieniem do wprowadzania jakichkolwiek zmian stwórz kopię głównego pliku konfiguracyjnego (*httpd.conf*). Zapisz go w tym samym katalogu pod nazwą *httpd.backup.conf*.

W celu zmodyfikowania i zapisania pliku *httpd.conf* musisz (ze względu na restrykcje związane z bezpieczeństwem w najnowszych wersjach systemu Windows) uruchomić edytor tekstowy z uprawnieniami administratora. Aby to zrobić, kliknij prawym przyciskiem myszy skrót do edytora tekstowego — takiego jak *Notatnik.exe* — i jeszcze przed otwarciem pliku *httpd.conf* wybierz polecenie *Uruchom jako administrator*.

Następnie otwórz plik `C:\Program Files (x86)\Apache Software Foundation\Apache 2.x\conf\httpd.conf`. Jego zawartość wygląda dość przerażająco i jest bardzo długa, ale większość zapisanych w nim ustawień domyślnych spisuje się bez zarzutu. Na potrzeby domowe wystarczy zmienić tylko kilka.

1. Najpierw wyklucz wszystkie wiersze rozpoczynające się od nazwy *DocumentRoot* poprzez umieszczenie symbolu komentarza (#) na początku każdego takiego wiersza. Poniżej dodaj nowy wiersz z właściwą nazwą katalogu. Może on wyglądać na przykład tak:

```
# DocumentRoot "C:/Program Files (x86)/Apache Software Foundation/
↳Apache2.2/htdocs" DocumentRoot "C:/Users/nazwa_uzytkownika/Muzyka"
```

gdzie `C:/Users/nazwa_uzytkownika/Muzyka` odpowiada głównej lokalizacji Twoich plików muzycznych.

Uwaga

Choć w strukturze folderów w systemie Windows standardowo używa się ukośników odwrotnych, to w domyślnym pliku konfiguracyjnym Apache `httpd.conf` zostały one zastąpione zwykłymi ukośnikami — i taką też formę zapisu przyjęliśmy w tej sztuczce.

2. Następnie na początku wiersza zaczynającego się od `<Directory "C:/Program...` umieść symbol komentarza i dodaj kolejny wiersz z właściwym katalogiem:

```
#<Directory "C:/Program Files/Apache Group/Apache2/htdocs">
↳<Directory "C:/nazwa_uzytkownika/Muzyka">
```

3. Wreszcie na koniec około 20 wierszy niżej znajdziesz wiersz o treści:

```
AllowOverride None
```

Zmień go na:

```
AllowOverride All
```

Po zakończeniu pracy zapisz plik `httpd.conf`, a następnie w zasobniku systemowym kliknij ikonę serwera Apache i z menu kontekstowego wybierz polecenie *Restart*. Jeżeli serwer Apache zrestartuje się, to znaczy że nie popełniłeś błędów przy edytowaniu pliku. Ponownie otwórz w przeglądarce stronę `http://localhost/`. Tym razem na ekranie powinieneś zobaczyć listę plików z muzyką.

Uwaga

Jeśli serwer Apache nie uruchomi się po restarcie, to znaczy że nie potrafił poprawnie zinterpretować pliku `httpd.conf`, to zaś oznacza, że najprawdopodobniej popełniłeś jakąś drobną pomyłkę w trakcie jego edytowania. Uważnie zweryfikuj wszystkie zmiany, popraw błędy, zapisz plik i ponownie zrestartuj Apache. Jeśli okaże się to konieczne, nadpisz plik `httpd.conf` plikiem `httpd.backup.conf` i zacznij od początku.

Krok 4. Zabezpieczanie hasłem plików na stronie

Nie chcesz raczej, aby Twoją muzykę mógł pobrać każdy, kto tylko zechce, prawda? Raz, że zabierałoby to cenną przepustowość łącza, a dwa — Twoje pliki są przecież Twoją (cenną!) własnością. Warto je więc zabezpieczyć. W celu ograniczenia dostępu do serwera domowego można użyć na przykład technologii VPN — szczegółowe informacje na ten temat znajdziesz w Sztuczce 11., „Stwórz wirtualną sieć prywatną (VPN) za pomocą Hamachi”. Jeśli jednak nie chcesz, aby każdy, komu udostępniasz pliki na serwerze, musiał instalować specjalne oprogramowanie do obsługi VPN, to możesz ochronić opublikowane materiały w prostszy sposób — za pomocą hasła, które trzeba będzie wpisać w oknie przeglądarki. Oto, jak można to zrobić:

1. Uruchom wiersz poleceń. (Kliknij przycisk *Start*, w polu tekstowym wpisz *cmd* i naciśnij klawisz *Enter*). Przejdź do katalogu z serwerem Apache:

```
cd "C:\Program Files (x86)\Apache Software Foundation\Apache 2.x\bin"
```

gdzie fragment *Apache 2.x* należy zastąpić odpowiednim numerem zainstalowanej wersji (np. *Apache 2.2*).

2. Utwórz plik z hasłem w następujący sposób:

```
htpasswd -c "C:\Users\nazwa_uzytkownika\Dokumenty\plik-z-haslem" tajniak
```

Zmień podaną wyżej ścieżkę dostępu do foldera na taką, która będzie odpowiadała żądanej lokalizacji pliku z hasłem (może to być dowolny folder *za wyjątkiem* głównego foldera dokumentów serwera Apache, czyli tzw. *DocumentRoot*, który zdefiniowałeś wcześniej). Słowo *tajniak* zastąp dowolną nazwą użytkownika.

3. System poprosi wówczas o podanie hasła — wpisz je. Po jego zweryfikowaniu na dysku zostanie utworzony nowy plik z hasłem.

Aby zabezpieczyć hasłem folder z muzyką, musisz wykonać jeszcze kilka poniższych czynności:

1. W edytorze (takim jak Notatnik) utwórz nowy plik tekstowy. Wpisz następujący tekst:

```
AuthType Basic
AuthName "Teren prywatny, prosimy o zalogowanie..."

AuthUserFile "C:\Users\nazwa_uzytkownika\Dokumenty\plik-z-haslem"
AuthGroupFile /dev/null

<Limit GET POST PUT>
require valid-user
</Limit>
```

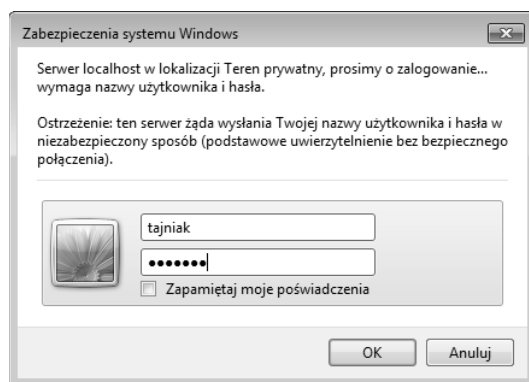
Ścieżkę dostępu *C:\Users\nazwa_uzytkownika\Dokumenty* należy zmienić na zgodną z lokalizacją pliku z hasłem, który utworzyłeś wcześniej.

- Nadaj utworzonemu plikowi nazwę `.htaccess` i zapisz go w głównym folderze dokumentów serwera, który skonfigurowałeś wcześniej (w tym przypadku będzie to folder `C:\Users\nazwa_użytkownika\Muzyka`). Pamiętaj o kropce przed `htaccess` na początku nazwy pliku. Innymi słowy, kompletna ścieżka dostępu do tego pliku powinna wyglądać tak: `C:\Users\nazwa_użytkownika\Muzyka\.htaccess`.

Uwaga

Jeśli do utworzenia pliku `.htaccess` użyjesz Notatnika, to podczas zapisywania go na dysku ujmij jego nazwę w cudzysłów: `".htaccess"`. Dzięki temu Notatnik nie doda automatycznie rozszerzenia `.txt` na końcu pliku. (Jeśli plik będzie miał rozszerzenie `.txt`, hasło nie będzie działać!). Ewentualnie przed zapisaniem pliku wybierz z listy *Zapisz jako typ* opcję *Wszystkie pliki*.

- W przeglądarce WWW otwórz stronę `http://localhost/`. Na ekranie pojawi się okienko z prośbą o zalogowanie, podobne do pokazanego na rysunku 2.14.

Rysunek 2.14. Lokalny serwer prosi o podanie nazwy użytkownika i hasła dostępu

- Wpisz nazwę użytkownika oraz hasło zaszyfrowane w pliku — i gotowe. Możesz wejść do środka!

Gratulacje! Właśnie skonfigurowałeś domowy serwer WWW.

Jeśli Twój komputer nie jest chroniony zaporą sieciową, możesz uzyskać dostęp do niego z poziomu innych komputerów poprzez wprowadzenie na pasku adresu przeglądarki odpowiedniego adresu IP. Jeśli nie jesteś pewien, jaki jest adres IP Twojego komputera, odwiedź stronę `WhatIsMyIP` pod adresem `http://whatismyip.com`, aby to sprawdzić. Jeśli na przykład IP Twojego komputera wyglądałoby następująco: `12.34.567.890`, to w pasku adresu przeglądarki należy wprowadzić `http://12.34.567.890`.

Jeśli komputer znajduje się za firewallem (na przykład zaporą w routerze bezprzewodowym), to powinieneś otworzyć w nim port 80 i przekierować go do swojego komputera. Wskazówki dotyczące tej operacji powinieneś znaleźć w instrukcji obsługi

Uwaga

W zależności od dostawcy usług internetowych oraz konfiguracji łącza adres IP Twojego komputera może ulegać zmianie. Istnieje jednak pewien sposób na to, by go skonfigurować w taki sposób, aby był łatwiejszy do zapamiętania. Więcej informacji na ten temat znajdziesz w Sztuczce 16., „Nadaj komputerowi domowemu stały adres sieciowy”.

routera (pod hasłem *przekierowanie* albo *forwarding portów*). A w międzyczasie... ciesz się dostępem do plików znajdujących się na domowym serwerze z dowolnego miejsca na ziemi!

SZTUCZKA 13. URUCHAMIANIE APLIKACJI INTERNETOWYCH NA DOMOWYM SERWERZE

Poziom trudności: **Zaawansowany**

Platforma: **Windows**

Koszt: **Brak**

W poprzedniej sztuczce skonfigurowałeś domowy serwer WWW, którego jedyne zadanie ograniczało się do udostępniania plików (na przykład kolekcji MP3) w taki sposób, aby można było je pobrać z dowolnego miejsca w internecie. Jest to przydatny trik, ułatwiający dostęp do wybranych plików w trakcie pobytu poza domem, ale domowy serwer WWW może też obsługiwać normalne aplikacje internetowe, takie jak blog czy galeria zdjęć.

Oprócz serwera WWW większość aplikacji internetowych wymaga do działania specjalnie przygotowanego środowiska, zawierającego przede wszystkim serwer baz danych (który umożliwia przechowywanie danych dla aplikacji) oraz język programowania lub język skryptowy (które służą do generowania dynamicznych stron WWW oraz komunikacji z bazą danych). W tej sztuczce zapoznasz się z kilkoma darmowymi aplikacjami internetowymi, które można uruchomić na serwerze domowym, oraz z gotowym środowiskiem działania takich aplikacji dla systemu Windows w postaci darmowego pakietu programów WampServer (<http://www.wampserver.com/en/>).

Uwaga

Zainteresowani prostym do skonfigurowania pakietem PHP/MySQL/Apache użytkownicy systemu Mac OS powinni zapoznać się z projektem MAMP, który jest bardzo podobny do omawianego w tej sztuczce Wampa (<http://www.mamp.info/en/>). Poniższe wskazówki dotyczą systemu Windows i pakietu WampServer, ale MAMP dla Mac OS konfiguruje się w bardzo podobny sposób.

Aplikacje internetowe, które można uruchomić na komputerze domowym

To zaskakujące, jak wiele różnych, zaawansowanych aplikacji można pobrać za darmo i z łatwością zainstalować na komputerze domowym. Oto kilka darmowych propozycji open source:

- **WordPress.** Popularna platforma do publikowania blogów.
<http://wordpress.org>
- **Gallery.** Internetowa galeria zdjęć.
<http://gallery.menalto.com>
- **MediaWiki.** Aplikacja do współtworzenia encyklopedii — ta sama, na której bazuje Wikipedia.
<http://www.mediawiki.org>
- **dotProject.** Aplikacja do zarządzania projektami.
<http://www.dotproject.net>
- **WebCalendar.** Internetowy kalendarz.
<http://www.k5n.us/webcalendar.php>
- **phpBB.** Popularna platforma do prowadzenia forów internetowych.
<http://www.phpbb.com>

Proces instalacji każdego z tych programów przebiega nieco inaczej, ale na ogół wygląda następująco:

1. Zainstaluj i skonfiguruj WampServer.

Ostrzeżenie

Utrzymywanie serwera na komputerze osobistym wiąże się z ryzykiem zmniejszenia bezpieczeństwa systemu. Zainstaluj zaporę sieciową, aby zapobiec nieautoryzowanemu dostępowi do serwera. Więcej informacji na ten temat znajdziesz w Sztuczce 48., „Postaw zaporę sieciową dla systemu Windows”.

2. Pobierz źródła potrzebnej aplikacji i przenieś je do osobnego foldera w folderze głównym (tzw. *root*) serwera WWW.
3. Uruchom przeglądarkę i wpisz adres odpowiadający folderowi ze skopiowaną aplikacją. Postępuj zgodnie ze wskazówkami kreatora instalacji.

Tak wygląda cała procedura w pigułce. Przyjrzyjmy się jej teraz nieco bliżej na przykładzie popularnej platformy blogowej — WordPressa.

Uwaga

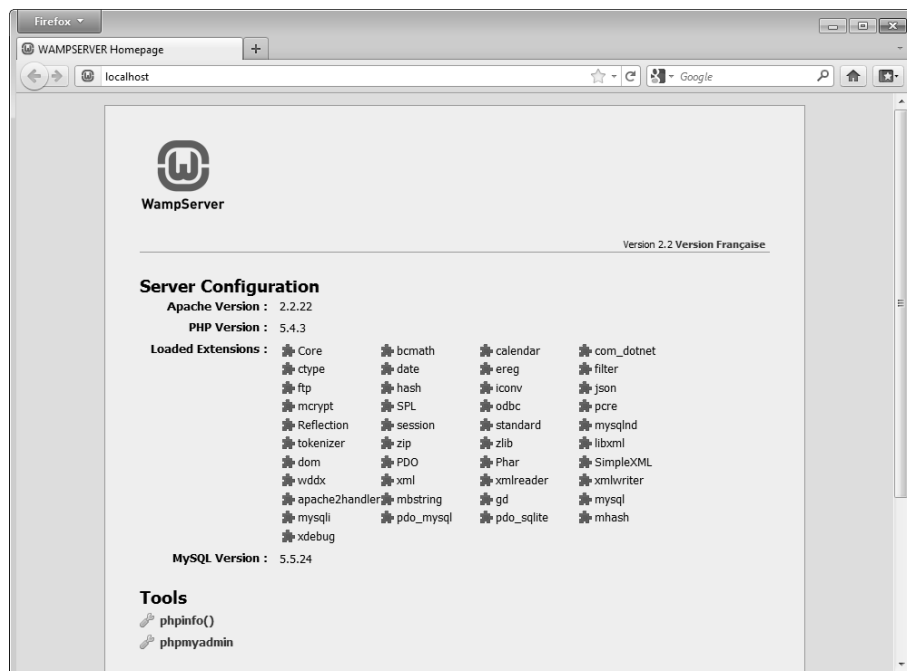
Niektóre procedury instalacyjne przebiegają w nieco bardziej skomplikowany sposób. Następną sztuczką, „Stwórz osobistą Wikipedię”, poświęcona jest instalacji platformy MediaWiki oraz tajnikom tworzenia własnego leksykonu na dany temat.

Czego będziesz potrzebował?

- **Komputera z systemem Windows** bez zainstalowanego serwera Apache.
- **Pakietu WampServer**, który zawiera programy instalacyjne PHP, MySQL oraz Apache (dla Windows) i który można pobrać za darmo ze strony <http://www.wampserver.com/en/>.
- **WordPressa**, którego można pobrać za darmo pod adresem <http://wordpress.org>.

Krok 1. Instalowanie WampServera

1. Pobierz pakiet WampServer i zainstaluj go w folderze `C:\wamp\`. (Jeśli chciałbyś zainstalować go w innym miejscu, wybierz folder, którego nazwa nie zawiera spacji i znaków specjalnych). Zaznacz opcję *Autostart* (uruchom automatycznie) i pozostaw domyślny folder *DocumentRoot*. Jeśli Zapora systemu Windows (bądź inny firewall) zasugeruje zablokowanie serwera, zezwól na jego działanie. Po zakończeniu instalacji otwórz w przeglądarce stronę <http://localhost/>, aby wyświetlić główną stronę nowego serwera (rysunek 2.15).
2. Mam nadzieję, że Twój komputer jest chroniony firewallem (a jest, prawda?), ale na wszelki wypadek warto zabezpieczyć serwer hasłem. (Odrobina paranoi w kwestiach bezpieczeństwa jeszcze nikomu nie zaszkodziła). Na stronie głównej serwera WampServer (<http://localhost/>) odzyskaj sekcję *Tools* (narzędzia) i kliknij odsyłacz *phpMyAdmin*.
3. Następnie kliknij odsyłacz *Ustawienia*. Zaznacz wszystkich użytkowników za wyjątkiem *root*, a potem poniżej nagłówka *Usuń zaznaczonych użytkowników* kliknij przycisk *Wykonaj*.
4. Aby dodać nowego użytkownika do bazy danych, na tej samej stronie kliknij łącze *Dodaj nowego użytkownika*. Wprawdzie wszystkie dalsze czynności można wykonać na domyślnym koncie użytkownika *root*, ale ze względów bezpieczeństwa lepiej jest założyć nowe konto. Wprowadź nazwę użytkownika (ja nadałem mu nazwę *lifehacker*), podaj hasło i z listy *Host* wybierz opcję *Host lokalny*. W sekcji *Globalne uprawnienia* kliknij łącze *Zaznacz wszystkie*, a potem kliknij przycisk *Dodaj użytkownika*.
Kliknij łącze *Użytkownicy*. Następnie obok użytkownika *root* kliknij przycisk *Edytuj uprawnienia* i zmień hasło na takie, które będziesz mógł łatwo zapamiętać. Jeśli teraz odświeżysz bieżącą stronę albo spróbujesz przejść na inną

Rysunek 2.15. Strona główna WampServer

stronę aplikacji phpMyAdmin, to nie zostanie ona wyświetlona, gdyż ze względu na zmianę hasła użytkownika *root* program utracił dostęp do bazy.

6. Aby temu zaradzić, w edytorze tekstowym — takim jak Notatnik albo jeszcze lepiej Notepad++ (<http://notepad-plus-plus.org>) — otwórz plik `C:\wamp\apps\phpmyadmin\config.inc.php` i zmień wiersz o treści:

```
$cfg['Servers'][$i]['password'] = ''
```

na:

```
$cfg['Servers'][$i]['password'] = 'nowehasło';
```

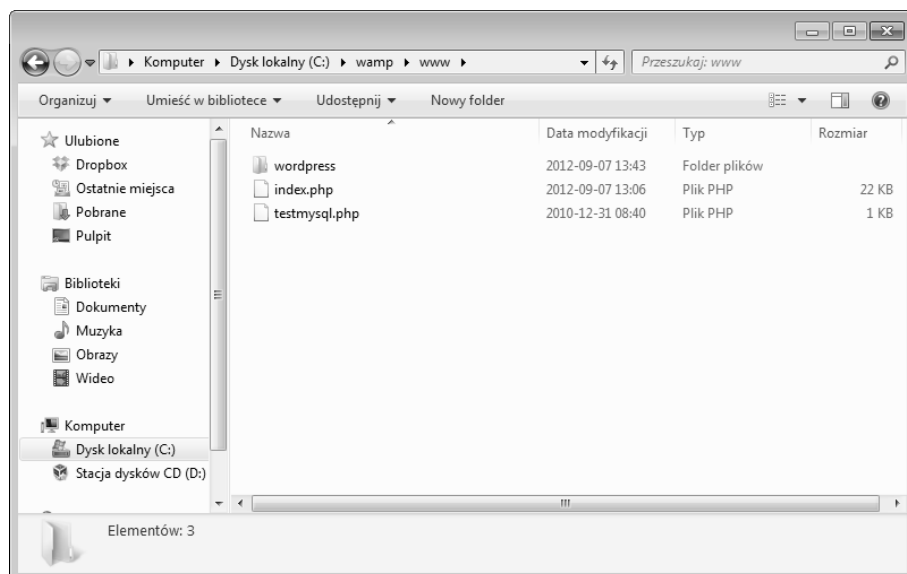
gdzie *nowehasło* jest oczywiście hasłem dla konta *root*, podanym przed chwilą w programie phpMyAdmin. Po odświeżeniu interfejsu phpMyAdmin w przeglądarce powinieneś ponownie zobaczyć informacje o bazie danych. (Jeśli to nie zadziała, spróbuj zrestartować przeglądarkę albo wyczyścić informacje o plikach cookie).

7. Na koniec należy utworzyć nową bazę danych dla aplikacji, którą będziemy instalować. W przypadku WordPressa kliknij łącze *Bazy danych*, w polu *Utwórz bazę danych* wpisz nazwę wordpress i kliknij przycisk *Utwórz*.

Krok 2. Tworzenie na serwerze katalogu dla aplikacji

Główny folder serwera WWW — czyli ten, w którym znajdują się wszystkie hostowane pliki po instalacji pakietu WampServer — to domyślnie `C:\wamp\www\`. Aby zainstalować nową aplikację na serwerze domowym, musisz ją pobrać i skopiować folder ze źródłami właśnie do głównego foldera.

Przypuśćmy, że pobrałeś WordPressa ze strony <http://wordpress.org> i rozpakowałeś go w folderze `www` do foldera `wordpress` (tak jak na rysunku 2.16). Gdy to zrobisz, otwórz w przeglądarce stronę <http://localhost/wordpress>.

Rysunek 2.16. Rozpakuj źródła aplikacji do foldera `C:\wamp\www\`

Krok 3. Konfigurowanie aplikacji

Na ekranie pojawi się komunikat zachęcający do utworzenia pliku konfiguracyjnego WordPressa o nazwie `wp-config.php`. Potem należy wykonać następujące czynności:

1. Kliknij przycisk *Create a Configuration File* (utwórz plik konfiguracyjny) i postępuj zgodnie ze wskazówkami kreatora konfiguracji bazy danych.
2. Gdy kreator zapyta o nazwę bazy danych, wpisz `wordpress` (albo dowolną inną nazwę, jaką nadałeś utworzonej wcześniej bazie). Na tym samym ekranie podaj nazwę użytkownika bazy MySQL i jego hasło, które zostało utworzone w 4. punkcie konfiguracji serwera WampServer (rysunek 2.17).
3. Jeśli wszystko pójdzie zgodnie z planem, możesz przystąpić do instalowania WordPressa. Kliknij przycisk *Run the install* (zainicjuj instalację) lub otwórz w przeglądarce adres <http://localhost/wordpress/wp-admin/install.php>.

Below you should enter your database connection details. If you're not sure about these, contact your host.

Database Name The name of the database you want to run WP in.

User Name Your MySQL username

Password ...and your MySQL password.

Database Host You should be able to get this info from your web host, if `localhost` does not work.

Table Prefix If you want to run multiple WordPress installations in a single database, change this.

Rysunek 2.17. Aby przystąpić do dalszego etapu konfigurowania WordPressa, podaj nazwę użytkownika bazy danych oraz jego hasło

4. Odtąd postępuj po prostu zgodnie z sugestiami kreatora instalacji. Podaj nazwę strony, nazwę użytkownika WordPressa oraz hasło (żadne z nich nie musi ani nie powinno być takie samo jak dane autoryzacyjne do bazy MySQL), a także adres e-mail.

Po zakończeniu instalacji Twój osobisty blog na bazie WordPressa powinien być gotowy do działania. Aby się o tym przekonać, wpisz w przeglądarce adres `http://localhost/wordpress`.

Uwaga

Nie wszystkie procesy instalacji programów open source przebiegają identycznie jak w przypadku WordPressa, ale podlegają bardzo podobnym, podstawowym zasadom. Aplikacja na ogół wymaga dostępu do serwera MySQL i utworzenia dedykowanej jej bazy, w której mogłaby przechowywać dane. W niektórych przypadkach niezbędna może być ręczna edycja plików konfiguracyjnych w edytorze tekstowym — o czym przekonasz się w Sztuczce 14., „Stwórz osobistą Wikipedię”. Po zebraniu doświadczeń z pierwszej zainstalowanej aplikacji internetowej będziesz przynajmniej wiedział, jak się do tego zabrać. I pamiętaj — zawsze warto zajrzeć do pliku *README!*

SZTUCZKA 14. STWÓRZ OSOBISTĄ WIKIPEDIĘ

Poziom trudności: Zaawansowany

Platforma: Windows

Koszt: Brak

Tworzona wspólnym wysiłkiem wielu użytkowników encyklopedia Wikipedia (<http://www.wikipedia.org>) to ogromny zbiór ludzkiej wiedzy i informacji, który może być przeszukiwany, rozbudowywany i edytowany przez czytelników. Czy marzyłeś kiedyś o tym, aby założyć dla siebie (i dla grupy znajomych) bazę wiedzy, pomysłów i dokumentacji, którą można byłoby się posługiwać tak jak Wikipedią? To jest możliwe! Oczyść umysł z niepotrzebnych na co dzień informacji i przenieś je do sieci za pośrednictwem platformy MediaWiki (<http://mediawiki.org>) — tej samej, która napędza prawdziwą Wikipedię! MediaWiki można pobrać i zainstalować bez żadnych opłat. W tej sztuczce zapoznasz się ze sposobem instalowania MediaWiki na komputerze PC z systemem Windows oraz dodawania i edytowania stron w swojej nowej *osobistopedii*.

Czego będziesz potrzebował?

- **Komputera z systemem Windows** bez zainstalowanego serwera Apache.
- **Pakietu WampServer**, który zawiera programy instalacyjne PHP, MySQL, a także Apache (dla Windows) i który można pobrać za darmo ze strony <http://www.wampserver.com/en/>. O instalowaniu WampServera możesz przeczytać w Sztuczce 13., „Uruchamianie aplikacji internetowych na domowym serwerze”.
- **Aplikacji MediaWiki**, którą można pobrać za darmo pod adresem <http://mediawiki.org>.

Konfigurowanie MediaWiki

Uruchomienie MediaWiki wymaga skonfigurowania serwerów WWW oraz baz danych w ramach pakietu WampServer, z którym zapoznałeś się w poprzedniej sztuczce. Ponadto trzeba będzie oczywiście zainstalować pliki źródłowe MediaWiki, o czym przeczytasz za chwilę.

Ostrzeżenie

Utrzymywanie serwera na komputerze osobistym wiąże się z ryzykiem zmniejszenia bezpieczeństwa systemu. Zainstaluj zaporę ogniową, aby zapobiec nieautoryzowanemu dostępowi do serwera. Więcej informacji na ten temat znajdziesz w Sztuczce 48., „Postaw zaporę sieciową dla systemu Windows”.

1. Pobierz archiwum MediaWiki i rozpakuj je za pomocą takiego narzędzia jak darmowy kompresor 7-Zip (<http://7-zip.org>), który obsługuje zarówno archiwa *.zip*, jak i *.tar*. Zmień nazwę rozpakowanego foldera (która w zależności od wersji może domyślnie brzmieć na przykład *mediawiki-1.19.2*) na *mojawikipedia* i przenieś ów katalog w całości do foldera `C:\wamp\www\mojawikipedia`.
2. Uruchom instalatora MediaWiki poprzez wpisanie w przeglądarce WWW adresu `http://localhost/mojawikipedia`. Kliknij łącze *Setup the Wiki* (zainstaluj Wiki). W oknie, które się wówczas pojawi, należy skonfigurować wszystkie opcje związane z obsługą MediaWiki.
3. Wydaje się, że jest to żmudny i czasochłonny kwestionariusz, ale w rzeczywistości nie jest tak źle. Wystarczy zatwierdzić wszystkie domyślne wartości — *za wyjątkiem* nazwy encyklopedii, hasła administratora (tzw. WikiSysOpa) oraz hasła do serwera baz danych. Podobnie jak w przypadku konfiguracji Wamp-Servera w poprzedniej sztuczce, tak i teraz lepiej jest wybrać konto użytkownika inne niż konto *root*. To, które utworzyłeś poprzednio, będzie w sam raz. MediaWiki założy odpowiednią bazę danych, więc na tym etapie w ogóle nie musisz zaglądać do programu phpMyAdmin.

4. Gdy po skonfigurowaniu wszystkich opcji po raz kolejny klikniesz przycisk *Dalej*, instalator MediaWiki zajmie się resztą. Jeśli wszystko przebiegnie zgodnie z planem, na ekranie pojawi się napis *Zakończono!* oraz informacje na temat pliku *LocalSettings.php*, który przeglądarka powinna pobrać automatycznie. Plik *LocalSettings.php* należy skopiować do głównego katalogu z zainstalowaną encyklopedią, czyli do `C:\wamp\mojawikipedia\LocalSettings.php`.

Gdy to zrobisz, możesz kliknąć łącze zachęcające do odwiedzenia głównej strony nowej encyklopedii: `http://localhost/mojawikipedia`. Gratulacje! Właśnie założyłeś swój własny, domowy leksykon!

5. Być może zwróciłeś uwagę na fakt, że w lewym górnym rogu strony wiki wyświetlane jest zwykłe, domyślne logo. Aby je zmienić, wybierz dowolny obrazek, przeskaluj go albo wykadruj do rozmiaru 135×135 pikseli i zapisz jako `C:\wamp\www\mojawikipedia\skins\common\images\mojelogowiki.jpg`. Następnie otwórz plik `C:\wamp\www\mojawikipedia\LocalSettings.php` i dodaj do niego jeden wiersz o następującej treści:

```
$wgLogo = "/mojawikipedia/skins/common/images/mojelogowiki.jpg";
```

Po odświeżeniu strony głównej nowe logo powinno pojawić się na swoim miejscu.

Przetestuj nową encyklopedię!

W ten oto sposób sprawiłeś sobie nową, czystą instalację platformy MediaWiki, gotową do wykorzystania w dowolny sposób, jaki tylko zechcesz. Wikipedia jest najlepszym przykładem tego, że MediaWiki jest stworzona do pracy zespołowej. Wiki może się

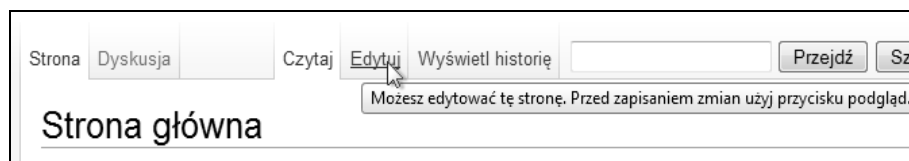
jednak przydać także do tworzenia i śledzenia list zadań, robienia notatek, gromadzenia odsyłaczy, obrazów lub dowolnych innych materiałów, które chciałbyś zamieścić w bazie danych z myślą o potencjalnych możliwościach przeszukiwania zbiorów w przyszłości.

Cyfrowa encyklopedia doskonale nadaje się też do tworzenia dokumentacji projektowej, gdyż rejestruje wszystkie zmiany dokumentów i pozwala z łatwością dodawać i edytować kolejne strony. Zespół redakcyjny serwisu Liferhacker.com wykorzystuje platformę MediaWiki do wspólnej pracy nad koncepcjami i szkicami projektów. Nic też nie stoi na przeszkodzie, abyś zapisywał w wiki informacje i uwagi na temat technik programowania, rejestrował numery seryjne oprogramowania albo zapisywał ulubione powiedzenia, cytaty, odsyłacze i artykuły.

Uwaga

Pod adresem <http://liferhacker.com/163707> możesz obejrzeć przykładowy film, demonstrujący zastosowanie platformy MediaWiki do opracowania skryptu powieści¹.

Aby przystąpić do edytowania strony w nowej encyklopedii, w górnej części strony kliknij łącze *Edytuj* (tak jak na rysunku 2.18).

Rysunek 2.18. Kliknij łącze *Edytuj*, tak aby przystąpić do edytowania zawartości MediaWiki

W trybie edycji bieżąca treść strony wyświetlana jest w polu tekstowym. Niektóre fragmenty tekstu ujęte są w nawiasy prostokątne, tekst zawiera też pewne znaczniki. Znaczniki stanowią element specjalnej składni Wikitext, która jest językiem stron MediaWiki.

Krótki elementarz składni Wikitext

Za pomocą znaczników Wikitext możesz we własnej wiki pogrubiać tekst, pochyłać go, tworzyć odsyłacze, nagłówki (różnych poziomów) oraz łącza do innych stron. Oto kilka typowych przykładów użycia języka Wikitext:

- Nagłówek sekcji wyróżnia się poprzez ujęcie go w podwójne znaki równości, tak jak na tym przykładzie:

== Nagłówek sekcji ==

¹ Materiał w języku angielskim — *przyp. tłum.*

- Nagłówek podsekcji wyróżnia się trzema znakami równości:

=== Nagłówek podsekcji ===

- Podwójne nawiasy kwadratowe umożliwiają utworzenie łącza do innej strony w obrębie własnej wiki. Łącze do strony o nazwie „Ulubione cytaty” wyglądałoby na przykład tak:

[[Ulubione cytaty]]

- W celu utworzenia łącza do zewnętrznej strony internetowej adres URL tej strony wraz z treścią odsyłacza należy ująć w pojedynczy nawias kwadratowy, tak jak na tym przykładzie:

[http://lifehacker.com Lifehacker]

- Łącza prowadzące na zewnątrz lokalnej MediaWiki opatrzone są niewielką strzałką (tak jak na rysunku 2.19).

Rysunek 2.19. Łącze w MediaWiki prowadzące do innej strony internetowej

Kompletną instrukcję obsługi platformy MediaWiki (wraz z opisem składni tekstu) znajdziesz pod adresem <http://meta.wikimedia.org/w/index.php?title=Help:Editing/pl&uselang=pl>.

Uwaga

W dalszej części tej książki znajdziesz opis sposobu przydzielenia nazwy domeny do domowego serwera WWW oraz techniki umożliwiające uzyskanie dostępu do takiego serwera, nawet jeśli znajduje się on za routerem albo firewallem. Dzięki nim będziesz mógł skorzystać z osobistej encyklopedii, gdziekolwiek się znajdziesz.

SZTUCZKA 15. ZDALNE ZARZĄDZANIE KOMPUTEREM DOMOWYM

Poziom trudności: Zaawansowany

Platforma: Windows, Mac OS X

Koszt: Brak

Wyobraź sobie, że jesteś u przyjaciela w domu i chciałbyś pokazać mu jakieś zdjęcie, które masz na swoim komputerze domowym. A może, będąc w biurze, chciałbyś sprawdzić, czy Twoja córka naprawdę odrabia lekcje, a nie czatuje z przyjaciółmi? A może potrzebujesz jakiegoś pliku znajdującego się na dysku twardym komputera,

a jesteś bardzo daleko od domu? Dzięki niemłodemu już protokołowi o nazwie VNC oraz kilku darmowym programom możesz zdalnie zarządzać komputerem domowym, gdziekolwiek jesteś w danym momencie.

Ta sztuczka polega na skonfigurowaniu serwera VNC na komputerze domowym. Serwer VNC umożliwia zdalne wyświetlanie i sterowanie pulpitem komputera z dowolnej innej maszyny podłączonej do internetu.

Ostrzeżenie

Jak już wspomnieliśmy wcześniej, każdy serwer i każdy otwarty port w komputerze domowym, wyeksponowany na dostęp z zewnątrz, wiąże się z ryzykiem. Koniecznie należy więc zadbać o regularne aktualizowanie systemu operacyjnego, instalowanie najnowszych poprawek i zabezpieczeń, weryfikować dysk pod kątem wirusów i innego złośliwego oprogramowania, a także korzystać z odpowiednio silnych hasel, zwłaszcza że protokół VNC nie zapewnia szczególnego bezpieczeństwa. W opisie tej sztuczki założyliśmy ponadto, że nieobce Ci są podstawowe informacje na temat technologii sieciowych. Jeśli powyższe zastrzeżenia trochę Cię wystraszyły, zapoznaj się z aplikacją oraz usługą o nazwie LogMeIn (<http://logmein.com>), która między innymi oferuje możliwość zdalnego zarządzania komputerem — dla niektórych użytkowników takie rozwiązanie może okazać się korzystniejsze. Z drugiej strony protokół VNC jest o tyle lepszy, że darmowy, nie wymaga pośredników i może funkcjonować na wielu różnych systemach operacyjnych.

Protokół VNC służy do zdalnego sterowania innym komputerem przez sieć. Z punktu widzenia użytkownika jest to po prostu okno, w którym widać pulpit zdalnego komputera (rysunek 2.20).

Informacja o naciskanych klawiszach oraz kliknięciach myszy wędruje przez sieć i jest w czasie rzeczywistym odwzorowywana na zdalnym komputerze, czyli na przykład komputerze domowym. Osoba siedząca przed tym komputerem może na bieżąco obserwować podejmowane przez Ciebie działania.

Oto kilka zastosowań, do jakich można wykorzystać serwer VNC na komputerze domowym:

- Możesz rano zdalnie zainicjować pobieranie jakiegoś dużego pliku (na przykład filmu), a gdy wrócisz do domu wieczorem — materiał będzie już na dysku.
- Będąc w biurze, możesz zdalnie przeszukać logi komunikatorów na komputerze domowym, znaleźć potrzebny adres w książce adresowej albo ważny plik na dysku.
- Możesz pomóc mamie rozwiązać problem z nieuruchamiającym się Wordem bez konieczności fatygowania się do niej do domu (choć mama zapewne chciałaby, abyś ją częściej odwiedzał...).
- Za pomocą laptopa, nie ruszając się z łóżka, możesz zdalnie sterować komputerem (na przykład pełniącym rolę centrum multimedialnego albo serwera plików), do którego nie jest podłączony monitor i który znajduje się w innym miejscu domu.

Rysunek 2.20. *Otwarte połączenie typu VNC (nawiązane za pośrednictwem programu TeamViewer) pomiędzy komputerem stacjonarnym a laptopem z systemem Windows 7*

Do zdalnego sterowania komputerem za pomocą VNC potrzebne są dwie rzeczy: serwer zainstalowany na komputerze domowym oraz aplikacja kliencka na komputerze zdalnym. Czy już jesteś gotów do instalacji?

Krok 1. Instalacja serwera VNC

Istnieje kilka darmowych serwerów VNC dla systemu Windows i Mac OS. Zapoznaj się ze wskazówkami dotyczącymi wybranych programów tego typu dla posiadanego systemu.

Windows

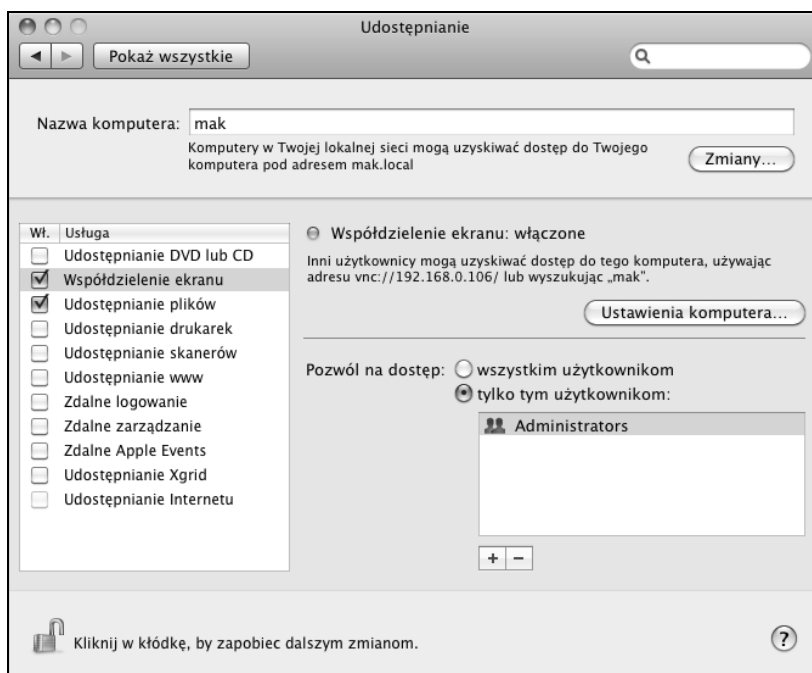
TightVNC (<http://tightvnc.com>) to pakiet zawierający darmowy serwer VNC oraz aplikację kliencką. Pakiet TightVNC jest interesującą propozycją, gdyż umożliwia transfer plików i silnie kompresuje przesyłane dane, co ułatwia pracę przy wolnych połączeniach. Pobierz pakiet TightVNC ze strony pod adresem <http://tightvnc.com/download.php> na komputer domowy i uruchom program instalacyjny. Wystartuj serwer i zdefiniuj hasło dla połączeń przychodzących.

Jeśli komputer chroniony jest firewallem, zapora może wyświetlić komunikat z pytaniem, czy zezwolić na komunikację za pośrednictwem serwera VNC — zgódź się.

TightVNC może być uruchomiony jako usługa systemu Windows, co oznacza, że do autoryzacji połączeń VNC można używać nazw użytkowników tego systemu oraz ich haseł. Jeśli zdecydujesz się na takie rozwiązanie, zadбай o to, aby wszystkie hasła dostępu do systemu Windows były odpowiednio silne, a wszelkie konta gości, które nie wymagają hasła, zostały wyłączone.

Mac OS

System Mac OS X 10.5 (i nowsze) są wyposażone we wbudowany serwer VNC, z tym, że firma Apple nazywa tę usługę *Współdzielenie ekranu*. Aby włączyć serwer VNC w Mac OS X, otwórz *Preferencje systemowe*, kliknij *Udostępnianie* i otwórz ustawienia *Współdzielenie ekranu* (tak jak na rysunku 2.21). W panelu, który się wówczas pojawi, możesz wybrać użytkowników, którzy mogą zdalnie zarządzać Twoim Makiem, zaś po kliknięciu przycisku *Ustawienia komputera* — zdefiniować hasło, chroniące ten rodzaj dostępu do komputera.

Rysunek 2.21. Włącz wbudowany serwer VNC Mac OS w *Preferencjach systemowych* w oknie *Udostępnianie*

Uwaga

Jeśli planujesz zdalnie sterować Makiem z poziomu klienta VNC dla systemu Windows, koniecznie kliknij przycisk *Ustawienia komputera* i zdefiniuj hasło dla klientów VNC. W przeciwnym razie przy próbie połączenia za pomocą komputera z systemem innym niż Mac OS na ekranie pojawi się komunikat o błędzie zabezpieczeń.

O serwerze

Jeśli Twój serwer VNC podłączony jest bezpośrednio do internetu, to nasłuchuje żądań na domyślnym dla protokołu VNC porcie 5900 (można go oczywiście zmienić). Odwiedź stronę WhatIsMyIP (<http://whatismyip.com>) z komputera domowego, aby sprawdzić jego adres IP, a następnie zapisz go.

Jeśli komputer domowy znajduje się w sieci domowej za firewallem i routerem, nie będziesz mógł się do niego bezpośrednio podłączyć za pomocą zdalnego komputera. Musisz najpierw otworzyć odpowiedni port w zaporze sieciowej routera i przekierować cały ruch na tym porcie do komputera domowego. Więcej informacji o tym, jak to zrobić, znajdziesz w instrukcji obsługi routera; ewentualnie zajrzyj na stronę Port Forward (<http://portforward.com>), na której zostały zgromadzone instrukcje przekierowywania portów dla różnych urządzeń².

Krok 2. Instalacja klienta VNC

Na zdalnym komputerze z systemem Windows również należy zainstalować pakiet TightVNC (<http://tightvnc.com>); tym razem jednak trzeba uruchomić instalację klienta, a nie serwera. W przypadku zdalnego Maka pobierz darmowy program Chicken of the VNC (<http://sourceforge.net/projects/cotvnc>). Jest to klient VNC dla systemu Mac OS, umożliwiający zdalne sterowanie komputerem domowym. Aby podłączyć się do zdalnego komputera, wprowadź jego adres IP oraz hasło.

Uwaga

Zamiast adresu IP możesz wprowadzić nazwę domeny komputera domowego. Wówczas przy nawiązywaniu połączenia za pomocą klienta VNC można podać adres URL w rodzaju `komputerszymona.dyndns.org`.

Po nawiązaniu połączenia możesz z dowolnego miejsca na ziemi pracować na swoim komputerze, tak jak gdybyś siedział przy swoim własnym biurku.

Inne kwestie związane z użytkowaniem VNC

Oto kilka dodatkowych informacji o VNC:

² Strona w językach angielskim, francuskim, włoskim i hiszpańskim — *przyp. tłum.*

- VNC nie jest protokołem bezpiecznym — informacje o połączeniu są przesyłane przez sieć w sposób jawny, co oznacza, że jeśli ktoś będzie chciał je podejrzeć, może to zrobić bez większego problemu. Ponadto jeśli komputer z serwerem VNC chroniony jest firewallem, do którego nie masz dostępu (np. w firmie), zapewne nie będziesz miał możliwości nawiązania połączenia. Istnieje jednak możliwość skonfigurowania połączenia VNC w ramach wirtualnej sieci prywatnej (VPN). Takie połączenie jest szyfrowane i umożliwia obejście restrykcyjnie skonfigurowanych zapór sieciowych. Więcej informacji o tworzeniu VPN za pomocą programu Hamachi znajdziesz w Sztuczce 11., „Stwórz wirtualną sieć prywatną (VPN) za pomocą Hamachi”.
- W przypadku wolniejszych połączeń ustaw poziom kompresji na *Best* (najwyższy). Wprawdzie jakość wyświetlanej grafiki w oknie zdalnego komputera ulegnie wówczas pogorszeniu, ale wygoda i płynność obsługi powinny się poprawić.
- Niektóre programy klienckie VNC, takie jak RealVNC Free Edition Viewer (<http://www.realvnc.com/download/viewer/>), możesz skopiować na przenośną pamięć USB i zabierać ze sobą, aby uniknąć konieczności ich pobierania i instalowania na każdym komputerze, z którego chciałbyś się połączyć z domowym serwerem.
- Jeśli chciałbyś uniknąć instalowania serwera na komputerze mamy, wyślij jej e-mailem małą (166 KB), samorozpakowujący się program SingleClick UltraVNC Server, dostępny pod adresem <http://www.uvnc.com/products/uvnc-sc.html>. Przyda się na następną sesję serwisową przez telefon!
- Jednym z najprostszych w obsłudze i konfiguracji programów umożliwiających połączenia typu VNC jest bezpłatny (do zastosowań niekomercyjnych) TeamViewer (<http://www.teamviewer.com/pl/>). Bardzo się przyda, gdy będziesz musiał błyskawicznie zaimprovizować szybkie połączenie ze zdalnym komputerem.

SZTUCZKA 16. NADAJ KOMPUTEROWI DOMOWEMU STAŁY ADRES SIECIOWY

Poziom trudności: Zaawansowany

Platforma: Wszystkie

Koszt: 20 USD rocznie (w przypadku serwisu <http://dyn.com>);
istnieją również rozwiązania darmowe

Dostęp do komputera domowego z internetu będzie o wiele łatwiejszy, jeśli nadasz mu łatwy do zapamiętania, stały adres sieciowy, np. mojanazwa.com.

W zależności od dostawcy usług internetowych adres IP Twojego komputera może ulegać cyklicznym zmianom. Jeśli zależy Ci na tym, aby mieć ciągle dostęp do domowej

maszyny, musisz te zmiany nieustannie śledzić. Aby tego uniknąć, możesz pokusić się o nadanie komputerowi domowemu stałego adresu internetowego, składającego się ze zwykłych słów (a nie liczb, jak to ma miejsce w przypadku adresu IP), który będzie automatycznie dopasowywany do dynamicznie zmieniającego się IP. Dzięki temu dotarcie do komputera domowego będzie znacznie łatwiejsze.

Do czego może się przydać przydzielenie stałej nazwy domeny domowemu serwerowi WWW? Przypuśćmy, że chciałbyś założyć bloga, który byłby hostowany na Twoim własnym serwerze, nie chcesz płacić za usługi hostingowe, a zarazem chciałbyś, aby adres bloga był łatwy do zapamiętania. A może chciałbyś założyć własną stronę WWW pod adresem *mojanazwa.com* — na przykład na potrzeby firmy — i chciałbyś, aby potencjalni klienci mogli łatwo Cię odnaleźć. A może po prostu zależy Ci na tym, by uwolnić się od konieczności ciągłego weryfikowania bieżącego adresu IP, aby móc dostać się do własnego serwera.

Uwaga

W tym poradniku założyliśmy, że masz już serwer WWW lub VNC zainstalowany na komputerze domowym. Jeśli nie, zapoznaj się ze wskazówkami podanymi w poprzednich sztukach, aby się dowiedzieć, jak to zrobić.

Usługi typu DDNS, takie jak DynDNS (<http://dyn.com/>), polegają na utrzymywaniu i ciągłym aktualizowaniu bazy danych adresów IP oraz nazw domen. Niektóre obsługiwane przez DynDNS nazwy domen wraz z dowolnie podaną nazwą subdomeny można otrzymać za darmo (np. *lifehacker.getmyip.net*). Ewentualnie za niewielką opłatą można zarejestrować własną domenę (np. *jankostrzelecki.com*) i skonfigurować ją tak, aby za pośrednictwem usługi DynDNS wskazywała na Twój komputer domowy.

Ostrzeżenie

Niektóre sieci firmowe i uniwersyteckie (a także niektórzy dostawcy usług internetowych) nie zezwalają na komunikację pomiędzy komputerami zewnętrznymi a wewnętrzną pulą adresów IP. Aby się przekonać, czy adres IP Twojego komputera domowego jest dostępny z zewnątrz, odwiedź stronę Network Tools (<http://network-tools.com>) z tego komputera i zaznacz opcję *Ping*, a potem kliknij przycisk *Go*. Jeśli sygnał ping dotrze do Twojego komputera (limit czasu odpowiedzi nie zostanie przekroczony), to znaczy że Twój komputer jest publicznie dostępny.

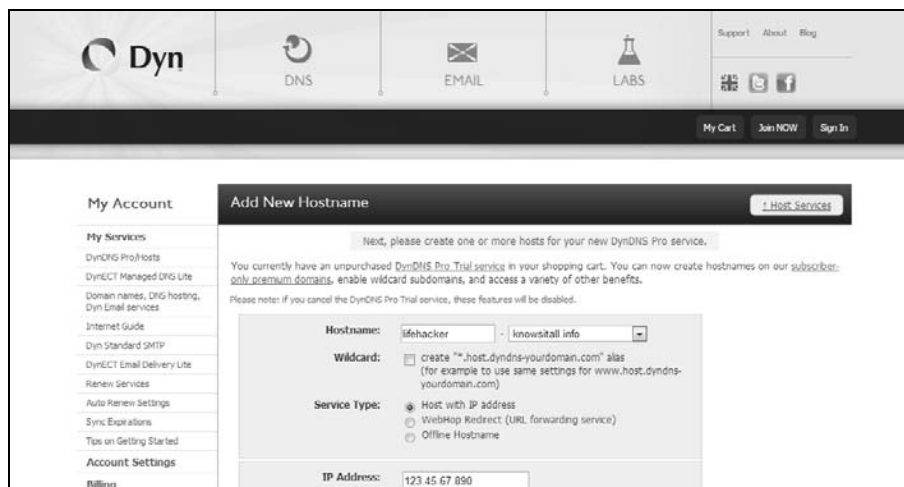
Krok 1. Zakładanie konta DynDNS

Rozpocznijmy od założenia konta.

1. Za pomocą komputera domowego załóż nowe, darmowe konto w serwisie DynDNS (<http://dyn.com/>). Kliknij przycisk *DNS*, następnie przycisk *Free Trial of DynDNS Pro* (wpróbuj DynDNS Pro za darmo) i *Start the Trial* (rozpocznij okres próbny). (W trakcie rejestracji użyj działającego poprawnego adresu

e-mail. Od czasu do czasu serwis DynDNS może wysłać Ci e-mail z pytaniem, czy chciałbyś nadal śledzić adres IP Twojego komputera, więc jeśli chcesz mieć gwarancję ciągłości usługi, podaj taką skrzynkę pocztową, którą regularnie sprawdzasz).

2. W polu *Hostname* (nazwa hosta) wpisz nazwę subdomeny (np. swoje imię), a potem wybierz jedną z domen z listy obok. Efekt połączenia obydwu segmentów może być bardzo różny — od *mojafirma.dynDNS.org* do *stefan.is-a-student.com*. DynDNS automatycznie wykryje Twój bieżący adres IP, więc możesz po prostu kliknąć łącze *Your current location...* (Twój aktualny adres...), aby skopiować go do odpowiedniego pola. Na rysunku 2.22 jako nazwę subdomeny wpisałem *lifehacker* i z listy dostępnych domen wybrałem opcję *knowsitall.info*.

Rysunek 2.22. Konfigurowanie dynamicznego hosta DNS

3. Kliknij przycisk *Add to Cart* (dodaj do koszyka), a potem *Proceed to Checkout* (przejdź do płatności). (Darmowy okres próbny trwa 14 dni. Po jego zakończeniu będziesz miał możliwość albo kontynuowania usługi w cenie 20 USD za rok, albo rezygnacji z niej).

Krok 2. Konfigurowanie automatycznego aktualizowania adresu w DynDNS na komputerze

Po zarejestrowaniu komputera w serwisie DynDNS każda zmiana adresu IP musi być odzwierciedlona na serwerze. Aktualizacji można dokonywać za pomocą specjalnego, darmowego programu albo routera.

Jeśli Twój komputer podłączony jest bezpośrednio do internetu, pobierz klienta DynDNS Updater dla systemu Mac OS, Windows albo Linux ze strony <http://dyn.com/>

support/clients/. Zainstaluj go i wprowadź dane konta z DynDNS, aby komputer po każdej zmianie przekazywał automatycznie nowy adres IP do bazy DynDNS.

Jeśli posiadasz router, masz szczęście: większość nowoczesnych routerów obsługuje usługi DDNS, a niektórzy producenci oferują własne, nierzadko darmowe usługi tego typu. Sprawdź w instrukcji obsługi routera, w jaki sposób skonfigurować operatora dynamicznego DNS (<http://dyn.com> lub innego), podać nazwę domeny (tę samą, którą wprowadziłeś na stronie <http://dyn.com> lub u innego operatora), oraz login i hasło do konta.

Krok 3. Przekonaj się, jak to działa!

Na pasku adresu przeglądarki wpisz pełną nazwę domeny (w tym przykładzie: <http://lifehacker.knowsitall.info>) i sprawdź, czy na ekranie pojawi się strona główna Twojego serwera WWW. Jeśli tak, to możesz bez obaw przystąpić do rozpowszechniania swojej nowej nazwy domeny niezależnie od tego, jak często zmienia się fizyczny adres IP Twojego komputera.

Dodatkowe ustawienia DynDNS

Serwis DNS oferuje wiele dodatkowych funkcji. Oto dwie, o których warto wiedzieć:

- **Wildcard (gwiazdka).** W trakcie rejestrowania domeny w ramach usługi DynDNS Pro możesz zaznaczyć tę opcję, aby móc skonfigurować sub-subdomeny. Na przykład adres blog.jankowalski.is-a-blogger.com może odsyłać do bloga, zaś adres muzyka.jankowalski.is-a-blogger.com — do foldera z plikami z muzyką. W celu poprawnego działania takich domen trzeba skonfigurować hosty wirtualne w serwerze Apache. Więcej informacji o konfigurowaniu hostów wirtualnych znajdziesz pod adresem <http://lifehacker.com/147913>³.
- **Własna nazwa domeny.** W celu wybrania dowolnej nazwy domeny (niezależnej od propozycji w ramach serwisu <http://dyn.com>) należy wykupić usługę Dyn Standard DNS (29,95 USD rocznie) oraz ponieść koszty rejestracji domeny. Więcej informacji o usłudze Dyn Standard DNS znajdziesz pod adresem <http://dyn.com/dns/dyn-standard-dns/>.

Ci, którzy lubią wyzwania i nie chcą płacić (w ramach zastosowań niekomercyjnych) za możliwość korzystania ze stałego adresu WWW, powinni zapoznać się z takimi serwisami jak <http://freedns.afraid.org/>, <http://www.changeip.com/> czy <http://www.no-ip.com/>. One także umożliwiają założenie własnej domeny na bazie zmiennego adresu IP, ale korzystanie z nich może się wiązać z nieco bardziej kłopotliwą konfiguracją; ponadto nie każdy router (zwłaszcza starszy) umożliwia korzystanie z ich usług.

³ Materiał w języku angielskim — *przyp. tłum.*

SZTUCZKA 17. ZOPTYMALIZUJ SWOJEGO LAPTOPA

Poziom trudności: łatwy

Platforma: Wszystkie

Koszt: Brak

Kupiłeś nowego, fantastycznego laptopa i zamierzasz z niego korzystać w każdej wolnej chwili — po drodze do pracy i w delegacjach, na urlopie i w kawiarence po drugiej stronie ulicy. I słusznie — to się nazywa produktywnie zagospodarowanie czasu!

Coraz więcej ludzi decyduje się, aby wyruszyć w miasto z laptopem pod pachą, ale każdy zaprawiony w bojach użytkownik komputera przenośnego powie Ci, że życie z notebookiem nie zawsze usłane jest różami. W tej sztuczce znajdziesz kilka wskazówek i podpowiedzi, które mają na celu wydłużenie żywotności Twojego laptopa oraz złagodzenie trudów niekończących się poszukiwań gniazdka i dostępu do sieci bezprzewodowej.

Wydłużanie czasu pracy urządzenia na baterii

W nieprzyjaznym (wręcz okrutnym!) świecie bez ogólnodostępnych gniazdek elektrycznych Twoja praca z laptopem uzależniona jest całkowicie od ilości energii w akumulatorze. Oto kilka sposobów na wydłużenie żywotności baterii, gdy w zasięgu wzroku nie ma żadnego gniazdka...

- **Przyciemnij wyświetlacz.** Ekran jest najbardziej energochłonnym podzespołem laptopa. Zmniejsz jasność wyświetlacza do minimum, aby wydłużyć czas eksploatacji urządzenia.
- **Wyłącz zbędne procesy.** W trakcie pracy na akumulatorach wyłącz wykrywanie sieci Wi-Fi i urządzeń Bluetooth, jeśli ich nie potrzebujesz; zatrzymaj działające w tle skanery antywirusowe i aplikacje chroniące przed złośliwym oprogramowaniem, wyłącz zbędne ozdobniki (np. efekty Aero Glass w Windows) oraz mechanizmy indeksowania plików. Wyjmij płyty CD albo DVD i odłącz zbędne napędy, aby zapobiec ich niepotrzebnemu rozpędzaniu lub skanowaniu.
- **Włącz profil oszczędzający energię.** W systemie Microsoft Windows (*Panel sterowania/Sprzęt i dźwięk/Opcje zasilania*) wybierz plan *Oszczędzanie energii*, a w Mac OS (w *Preferencjach systemu*) skonfiguruj ustawienia w panelu *Oszczędzanie energii*. Spróbuj ograniczyć do minimum zużycie energii w sytuacji, gdy czas pracy na bateriach jest najważniejszy.
- **Skalibruj wskaźnik pojemności akumulatora.** Co około 30 cykli ładowania całkowicie rozładuj akumulator, a potem naładuj go do pełna, aby skalibrować wskaźnik naładowania baterii. Rozkalibrowany wskaźnik może pokazywać stan

akumulatora ze sporymi błędami, co w skrajnym przypadku może doprowadzić do przedwczesnego zamknięcia systemu, nawet jeśli w akumulatorze pozostało jeszcze całkiem sporo energii.

- **Automatycznie skonfiguruj ustawienia zasilania za pomocą programu Aerofoil.** Darmowa aplikacja dla systemu Windows o nazwie AeroFoil (<http://silentdevelopment.blogspot.com/2010/05/aerofoil-151-released.html>) automatycznie konfiguruje parametry oszczędzania energii, wyłącza Aero Glass i dostosowuje działanie systemu do wymogów zasilania bateryjnego.

Oszczędzaj ekran i klawiaturę

Okruszki rogalika z kawiarni, piasek na plaży, palce zatłuszczone od kanapki... Ochron klawiaturę przed przypadkowymi zanieczyszczeniami, które mogą się dostać między klawisze. W ten sposób nie tylko przedłużysz jej życie, ale przy okazji ochronisz ekran laptopa przed zarysowaniami spowodowanymi przez klawisze (po zamknięciu pokrywy). Jeśli masz laptop firmy Apple, rozważ zakup folii iSkin ProTouch™ (<http://iskin.com>) — cienkiej, elastycznej osłony dopasowanej do laptopów MacBook, która nie przeszkadza w normalnym użytkowaniu klawiatury.

Ewentualnie możesz przyciąć prostokątny kawałek gumowanej podkładki na półki, tak aby pasował rozmiarem do rozmiaru laptopa, i wkładaj go do środka przed zamknięciem pokrywy (jak plasterek wędliny do kanapki). Niektórzy używają w tym celu dopasowanego do rozmiaru klawiatury prostokątnego kawałka miękkiej tkaniny.

Jeśli między klawiszami nagromadziło się już sporo okruszków i kociej sierści, kup puszkę sprężonego powietrza i spróbuj przedmuchać wszelkie niepożądane drobiazgi, które ugrzęzły w klawiaturze.

Przechowywać w chłodnym miejscu...

Po około godzinie użytkowania laptop może stać się ciepły — ba, nawet tak gorący, że może doprowadzić do łagodnych odparzeń na nadgarstkach i udach. Instrukcja obsługi laptopa MacBook Pro firmy Apple wyraźnie zaznacza, aby nie trzymać komputera MacBook Pro na kolanach i nie dotykać go inną częścią ciała przez zbyt długi czas. „Długotrwały kontakt ze skórą może prowadzić do podrażnień albo odparzeń”¹.

Jeśli laptop silnie się nagrzewa, oddziel go od skóry tworzywem albo materiałem, które nie przewodzi ciepła, np. specjalną podkładką pod laptopa albo pokrowcem. Koszulki z długim rękawem i szerokimi mankietami ochronią Cię przed odparzeniem nadgarstków, jeśli klawiatura i jej okolice w Twoim notebooku mają tendencje do przegrzewania się.

Ponadto przegrzanie jest jedną z najczęstszych przyczyn uszkodzeń laptopów. Staraj się więc nie dopuszczać do nadmiernego rozgrzania maszyny.

Przygotuj się do pracy offline

Powiedzmy, że masz przed sobą 10 godzin transatlantyckiego lotu bez dostępu do internetu. Albo padła sieć w Twojej ulubionej kafejce. Połączenie z internetem nie zawsze jest dostępne, więc jeśli to tylko możliwe, warto się przygotować do pracy offline.

Spróbuj na przykład przynajmniej częściowo uniezależnić się od aplikacji e-mail obsługiwanych z poziomu przeglądarki. Klient poczty elektronicznej Mozilla Thunderbird (<http://www.mozillamessaging.com>) to wręcz niezbędny w takich przypadkach program, który umożliwi lokalne pobieranie e-maili i pracę offline. Thunderbird wyposażony jest też w doskonały mechanizm zarządzania serwerami SMTP, więc gdy już wreszcie odzyskasz dostęp do sieci, będziesz mógł błyskawicznie wybrać serwer, przez który wyślesz pocztę. Chcesz użyć bezpiecznego, firmowego serwera SMTP, aby przesłać ważne wiadomości do biura? Nie ma problemu. W programie Thunderbird możesz skonfigurować kilka serwerów SMTP i powiązać je z różnymi kontami e-mail.

Zabezpiecz dane

Gdy pracujesz w terenie, w zasięgu ogólnodostępnych sieci bezprzewodowych, powinieneś zabezpieczyć system laptopa skuteczną zaporą sieciową, skonfigurowaną pod kątem maksymalnej ochrony. (Więcej informacji o instalowaniu programowego firewalla znajdziesz w Sztuczce 48., „Postaw zaporę sieciową dla systemu Windows”).

Wyłącz ponadto udostępnianie folderów i wszystkie serwery lokalne (takie jak serwer WWW, FTP czy VNC), które zainstalowałeś na laptopie, aby zniechęcić potencjalnych intruzów do włamania. Zadbaj o to, aby hasła logowania do systemu były odpowiednio silne.

Na koniec rozważ zaszyfrowanie danych na dysku, aby w razie kradzieży ochronić je przed dostaniem się w niepowołane ręce. W przypadku systemu Mac OS X możesz to zrobić za pomocą aplikacji FileVault.

Uwaga

W części 1., w Sztuczce 20., „Tworzenie dysku chronionego hasłem na komputerze PC”, oraz w Sztuczce 46. w tej części („Trwałe usuwanie danych z dysku twardego”) znajdziesz praktyczne wskazówki, które uniemożliwią złodziejom i wirtualnym podglądacjom odczytanie Twoich dokumentów.

Przenoś ostrożnie

Laptop spędza większą część czasu w torbie na Twoim ramieniu, obija się o Twoje plecy i o ludzi w komunikacji miejskiej albo miota w różne strony na tylnym siedzeniu samochodu. Owinięcie go w starą koszulkę z linuksowym Tuksem i wciśnięcie do plecaka pełnego różnych gadżetów nie jest najszcześniejszym pomysłem. Zadbaj o jego

komfort. Zainwestuj w wyscielany pokrowiec albo dobrej klasy torbę na laptopa, która zabezpieczy go przed uszkodzeniem, jeśli sprzęt przypadkiem Ci upadnie albo ktoś niechcący go kopnie.

Archiwizuj

Komputery przenośne narażone są na wstrząsy w znacznie większym stopniu niż stacjonarne, to zaś zwiększa ryzyko awarii dysku twardego. Zatrósz się o regularne i częste archiwizowanie danych. Wygospodaruj w domu miejsce na stację dokującą, do której mógłbyś podłączyć laptopa w celu naładowania akumulatorów i wygodnego zarchiwizowania danych na zewnętrznym dysku twardym.

Uwaga

Jeśli znasz siebie jak zły szeląg i wiesz, że będziesz zapominał o podłączeniu zewnętrznego dysku twardego w celu zrobienia kopii zapasowej, to zapoznaj się ze Sztuczką 1., „Skonfiguruj automatyczny, niezawodny mechanizm tworzenia kopii zapasowych”, w której opisaliśmy sposób na automatyczne tworzenie lokalnych i zdalnych kopii zapasowych przez internet za pomocą usługi CrashPlan.

Zabierz przydatne akcesoria

Jeśli Twój laptop wyposażony jest w nagrywarke CD albo DVD, to zabierz ze sobą w podróż kilka czystych płyt (albo przenośną pamięć USB), aby ułatwić sobie archiwizację danych w plenerze. Mogą Ci się też przydać adaptery do różnych gniazdek elektrycznych, zapasowy (naładowany) akumulator, przewód sieciowy (Ethernet) albo kabel telefoniczny i zapasowa mysz.

Poszukaj dostępu do sieci bezprzewodowej

Istnieją specjalne strony internetowe i programy, ułatwiające wyszukiwanie miejsc z dostępem do sieci Wi-Fi, czyli tzw. *hotspotów*. Oto kilka przykładów:

- **Serwisy** takie jak <http://atlas-wifi.pl> czy <http://www.hotspot.pl> to mapy znanych hotspotów w rejonie całej Polski, przy czym ten drugi wyposażony jest w wyszukiwarkę przystosowaną do obsługi na telefonach komórkowych. Podobne wyszukiwarki istnieją w wielu krajach — na przykład serwis <http://www.free-hotspot.com> zawiera dane o darmowych punktach dostępowych dla niemal całego świata.
- **NetStumbler** to aplikacja dla systemu Windows, którą można pobrać za darmo pod adresem <http://www.netstumbler.com/downloads>. Służy ona do przeglądania sieci bezprzewodowych, w zasięgu których jesteś, sprawdzania, czy są one

chronione hasłem, oraz weryfikowania siły sygnału. W porównaniu z wbudowanymi narzędziami Windows do obsługi sieci bezprzewodowych główną zaletą aplikacji NetStumbler jest możliwość wyświetlenia także tych sieci, które nie propagują swojej nazwy (takie sieci *nie są* widoczne na domyślnej liście dostępnych sieci Wi-Fi w Windows).

- **iStumbler** to przeznaczony wyłącznie dla systemu Mac OS program, który można pobrać za darmo pod adresem <http://istumbler.net>. Podobnie jak NetStumbler w systemie Windows, iStumbler wyświetla listę wszystkich sieci bezprzewodowych w Twoim zasięgu (niezależnie od tego, czy nadają swój SSID, czy też nie), a także listę dostępnych urządzeń Bluetooth i sieci Bonjour.

BIBLIOGRAFIA

1. „MacBook Pro: Informacje o obsłudze, użytkowaniu i bezpieczeństwie”, Apple (<http://www.apple.com/pl/support/macbookpro/care/>).

Skorowidz

A

administrowanie siecią
 Hamachi, 71
adres
 IP Hamachi, 70
 sieciowy, 93
 URL lokalizacji, 138
AFP, Apple Filing Protocol, 261
akcje, 121
aktualizacje automatyczne, 210
aktualizowanie adresu IP, 95
Alerty Google, 43
analizowanie
 logów HijackThis, 210
 zajętości dysku, 237
aplikacje internetowe, 58, 80
 dotProject, 80
 Gallery, 80
 MediaWiki, 80
 phpBB, 80
 WebCalendar, 80
 WordPress, 80
aplikacje przenośne, 64
 RealVNC Free Edition
 Viewer, 65
wersja
 ClamWin, 65
 Firefox, 64
 OpenOffice.org, 65

Pidgin, 65

Thunderbirda, 65

aplikacje sterujące, 120
archiwizacja, 23, 27, 100
 w Mac OS, 30
 zdalna, 23
 zewnętrzna, 24
asystent głosowy Siri, 141
autokorekta, 106
automatyczne
 pobieranie plików, 46
 uruchamianie programu,
 41
 usuwanie plików, 35

automatyczny restart

komputera, 40

awaryjne uruchamianie

komputera, 250

B

bezpieczeństwo systemu, 80
bezwzrokowe pisanie, 104
BIOS, 251
blokowanie
 aplikacji, 234
 numerów, 129
budzik, 41

C

cloud computing, 19
częstotliwość
 tworzenia kopii, 33
 usuwania plików, 35
czyszczenie
 danych, 202
 historii, 200
 systemu, 208, 238
czytnik kart magnetycznych,
 155
czytniki kanałów, 163, 165

D

definiowanie
 alertów, 42
 reguł, 34, 35
 słowa kluczowego, 167
dodatek
 Google Gears, 58
 LastPass, 268
 Xmarks, 267
dokumentacja CrashPlan, 28
domena publiczna, public
 domain, 186
domowy serwer WWW, 73

dostęp do
 danych, 49
 foldera, 253, 258–264
 internetu, 147
 sieci Wi-Fi, 100
 ustawień dTa, 183
 zdalnej archiwizacji
 danych, 28
 zsynchronizowanych
 plików, 53

dostęp programów do
 internetu, 231

drukarki, 269

dysk

przenośny, 63
 twardy, 237
 wirtualny, 61
 zewnętrzny, 29

dystrybucja

Damn Small Linux, 253
 KNOPPIX, 250

E

edytowanie grup kontaktów,
 129

emulowanie kliknięć, 118

F

filtry, 181

Gmail, 43
 predefiniowane, 180

firewall

programowy, 229
 sprzętowy, 229
 ZoneAlarm, 230

folder

Autostart, 213
 Backups.backupdb, 31
 Dropbox, 53
 KNOPPIX, 252
 Lifehacker Quick
 Searches, 172
 Public, 54
 publiczny, 53
 skryptozakładki, 185

folia iSkin, 98

forwarding portów, 79

funkcja

AppSweep, 39

dTa OneClick, 183

OCR, 150

przywracania systemu,
 218

ReadyBoost, 235

Time Machine, 247

Voice Search, 142

funkcje

Map Google, 188

wymazywania plików, 224

G

geolokalizacja, 139

geowarstwy, 132

Google Cloud Connect, 61

H

haker, 19

Hamachi VPN, 69

harmonogram

połączeń, 127
 tworzenia kopii, 27
 zadań, 40, 47

historia przeglądania, 202

hotspot, 100

HTML5, 58

HUD, head-up display, 131

I

identyfikator procesu, 75

importowanie zakładek, 171

informacje o

obiektach, 133
 procesie, 215
 próbach połączeń, 230

instalowanie

Apache, 74
 klienta VNC, 92
 serwera VNC, 90
 skryptozakładki, 185
 WampServera, 81

integracja aplikacji, 61

J

jailbreak, 148

K

kanał

ICS, 138

KML, 138

RSS, 163

z wynikami

wyszukiwania, 166

kanały informacyjne, 163

karta pamięci, 240

klawiatura, 106

domyślna, 109

dotykowa, 104

klawiatury ekranowe, 107

klient

FTP, 262

Hamachi, 71

VNC, 92

kody kreskowe, 134

kolejność uruchamiania, 251,
 253

konfiguracje

wielomonitorowe, 276

konfigurowanie

Apache, 75

aplikacji, 83

automatycznego restartu,
 40

DynDNS, 96

filtra pobierania, 180

grup odbiorców, 128

Hamachi, 70

harmonogramu połączeń,
 127

klienta Synergy, 279

MediaWiki, 85

monitorów, 274, 278

operatora dynamicznego
 DNS, 96

połączenia VNC, 117

programu

Belvedere, 36

Hazel, 38

PocketCloud, 116

Time Machine, 31

ZoneAlarm, 232

serwera

Synergy, 278

WampServer, 80

WWW, 74

- Site to Phone, 111
- synchronizacji, 267
- systemu archiwizacji, 24
- usługi Google Voice, 125
- ustawień
 - ReadyBoost, 236
 - zapory, 233

konteksty, 121

konto

- CrashPlan+, 24
- DynDNS, 94
- Google Voice, 126
- PayPal, 153

kopia zapasowa plików, 29

kopiowanie przez sieć, 250

kosz, 35

koszt domeny, 196

kreator odzyskiwania, 240

L

licencja

- Creative Commons, 187
- GNU, 186

lifehacker, 19

lista

- kanałów RSS, 163
- sieci bezprzewodowych, 101
- skonfigurowanych sieci, 71
- udostępnionych folderów, 262
- zadań, 276

live CD, 253

lokalizacja, 131, 137

Ł

łączenie kryteriów
i operatorów, 161

M

mapa MarineTraffic, 188

Mapy Google, 138

mapy hotspotów, 100

menedżer pobierania plików,
178

metadane EXIF, 139

metody obrazowania, 243

miejsce docelowe

- archiwizacji, 25

monitory, 273

N

nagrywanie rozmowy, 130

narzędzia do synchronizacji,
265

narzędzie

- Konfiguracja systemu,
214, 215

- ping, 261

- Zarządzanie dyskami,
246

nazwa

- domeny, 92, 96

- komputera, 258

- udostępnionej drukarki,
270

niedostępne strony, 194

O

obliczenia, 161

obraz

- dysku, 245
- strony internetowej, 45
- systemu, 241

obsługa

- DriveImage XML, 246
- pamięci przenośnej, 68
- PocketCloud, 118
- VPN, 77

ochrona komputera, 211

odczytywanie SMS-ów, 124

odsyłacz Kopia, 194

odtworzenie systemu, 245,
247, 249

odzyskiwanie plików, 239

opcja

- Compression, 243
- Raw Mode, 243
- Split Large Files, 243

opcje

- CCC, 249
- DriveImage XML, 242
- programu wget, 47

operator

- filetype, 160

- minus, 159

- plus, 159

- site, 160

- tylda, 161

operatory

- logiczne, 43
- wyszukiwania, 158

oprogramowanie

- reklamowe, adware, 206
- szpiegujące, 206

opróżnianie

- folderu Pobrane, 35
- kosza, 35, 38

optymalizowanie pracy

- laptopa, 97

- oszczędzanie energii, 97

- otwarta licencja, 186

- otwarte porty, 229

- otwieranie wszystkich

- zakładek, 194

P

pakiet

- Microsoft Office, 61
- PHP/MySQL/Apache, 79
- programów przenośnych,
65
- TightVNC, 90, 92
- WampServer, 79, 81

pakiety biurowe, 60

pamięć

- flash, 63, 66
- podręczna DNS, 204
- podręczna przeglądarki, 200

partycje, 246

pasek

- adresu, 166
- adresu Chrome, 168
- zadań, 275

PID, 75

planowanie zadań, 249

platforma MediaWiki, 85

plik

- .htaccess, 78
- httpd.backup.conf, 76
- httpd.conf, 75, 76
- wp-config.php, 83

- pliki
 - .bat, 47
 - .dat, 244
 - .doc, 60
 - .sxx, 60
- płatności
 - online, 153
 - zbliżeniowe, 155
- plyta rozruchowa, 250
- plyta rozruchowa KNOPPIX, 251
- pobieranie plików, 44, 178
- podłączanie udostępnionej drukarki, 270
- pogoda na Mapach Google, 189
- polecenia głosowe, 141
- polecenie
 - DownThemAll!, 181
 - ipconfig, 261
 - netstat, 75
 - Opróżnij kosz
 - bezpiecznie, 224
 - shutdown.exe, 40
 - Site to Phone, 113
 - Skonfiguruj usługę Sync, 266
 - Sync with Dropbox, 55
 - wget, 44
 - Zapisz i wyślij, 61
- Polskie Zamki, 189
- połączenia
 - konferencyjne, 130
 - międzynarodowe, 130
- połączenie typu VNC, 90
- porównywanie
 - folderów, 225
 - plików, 225
 - treści dokumentów, 228
- porównywarki cen, 134
- porządkowanie pulpitu, 35
- pozycjonowanie wizytówki, 199
- prewencja antywirusowa, 211
- profile, 121
- profile aplikacji Tasker, 123
- program, *Patrz także* aplikacje
 - 7-Zip, 67
 - Acronis True Image, 241
 - Aerofoil, 98
 - Allegro, 134
 - Autoruns, 215
 - Avast! Free Antivirus, 207
 - BackBlaze, 30
 - Belvedere, 34
 - CamScanner, 144, 146
 - Carbon Clopy Cleaner, 247, 249
 - Carbonite, 30
 - CCleaner, 238
 - CrashPlan, 24, 26, 28
 - Czytnik Google, 163
 - DisplayFusion, 274
 - DisplayFusion Pro
 - Standard, 275
 - DriveImage XML, 241, 242
 - Dropbox, 51
 - Dropbox Folder Sync, 54
 - Eraser, 222
 - Evernote, 150
 - FileVault, 99
 - foursquare, 137, 140
 - GeekTool, 277
 - Gogle Google, 133
 - Google Voice, 124
 - GrandPerspective, 237
 - Hamachi, 69
 - Hazel, 37
 - HijackThis, 210
 - iStumbler, 101
 - KDiff3, 228
 - LastPass, 66, 269
 - Layar, 131
 - LockNote, 67
 - MacDropAny, 54
 - MapMyRun, 188
 - Mapy Google, 140
 - Microsoft Security
 - Essentials, 207, 211
 - Mozilla Thunderbird, 99
 - Mozy, 30
 - NetStumbler, 100
 - Nokaut, 134
 - Norton Ghost, 241
 - Notepad++, 82
 - PayPal Mobile, 153
 - PdaNet, 148, 150
 - PocketCloud, 116
 - Rainmeter, 277
 - RealVNC Free Edition
 - Viewer, 65, 93
 - Recuva, 239
 - SaveUp, 135
 - SingleClick UltraVNC
 - Server, 93
 - SlideIt, 110
 - Soluto, 216, 217
 - Spybot Search and
 - Destroy, 207
 - SwiftKey, 110
 - Swype, 110
 - Synergy, 277–279
 - Tasker, 120, 123
 - TeamViewer, 90, 93
 - Texter, 66
 - TextExpander, 108
 - Time Machine, 27–32
 - TimeMachineEditor, 33
 - TrueCrypt, 66
 - Voice Search, 141, 143
 - VT Uploader, 212
 - wget, 44–47
 - WinDirStat, 237
 - WinMerge, 225–228
 - ZoneAlarm, 231
- programy
 - antywirusowe, 207
 - biurowe, 58
 - internetowe, webapps
 - wady, 57
 - zalety, 56
 - podpisane, 234
 - przeñośne, 65
 - uruchamiane
 - automatycznie, 215
- protokół
 - AFP, 261
 - BitTorrent, 36
 - FTP, 262
 - RDP, 117
 - SMB, 261
 - VNC, 89
- przechowywanie danych
 - na osobistym serwerze, 50
 - na urzędzeniu
 - przeñośnym, 50
 - offline, 58, 61
 - w chmurze, 49
- przeglądanie sieci
 - bezzprzewodowych, 100
- przekierowanie
 - połączeń, 127
 - portów, 79, 92

przesyłanie tekstu na telefon, 111
 przeszukiwanie
 aukcji, 134
 bieżącej strony, 166
 przyrostowe kopie zapasowe, 31
 przyspieszanie komputera, 235
 przywracanie
 plików, 28, 32
 systemu, 218–220, 241
 systemu z obrazu, 244, 248
 Public Domain Torrents, 188
 publikowanie dokumentów, 60
 pulpity, 35
 pulpit systemu KNOPPIX, 252
 punkt dostępowy Wi-Fi, 150
 punkt przywracania systemu, 215, 219
 punkty zameldowania, 137

R

RDP, Remote Desktop Protocol, 117
 reguły programu
 Belvedere, 34
 Hazel, 38
 rejestrowanie danych o wydarzeniach, 139
 rozciąganie tapety, 275
 rozpoznawanie tekstu, 134
 rozszerzanie pamięci komputera, 235
 rozszerzenie, 175
 BugMeNot, 174
 Chrome to Phone, 113
 DownThemAll!, 178
 FoxToPhone, 115
 Google Voice Chrome, 129
 Web of Trust, 173
 xdodiff, 227

S

scalanie
 folderów, 225
 plików, 224, 226

serwer
 HTTP Apache, 74
 SMTP, 99
 Synergy, 278
 VNC, 89, 116
 VNC Mac OS, 91
 WWW, 72, 79
 serwery
 baz danych, 79
 Hamachi, 69
 lokalne, 78, 99
 serwis
 About.me, 199
 Google+, 199
 CCMixer, 187
 Cydia Store, 148
 Dokumenty Google, 56
 Evernote, 151
 Flavors.me, 199
 Flickr, 139
 Lifehacker.com, 20, 57
 Maperia, 131
 serwis Mapy Google, 188
 Money.pl, 163
 Payleven, 155
 PayPal, 153
 Site to Phone, 111
 SoundCloud, 187
 Virus Total, 212
 Where Do You Go, 138
 Wikimedia Commons, 187
 Zoho, 56
 sieć
 BitTorrent, 188
 Bonjour, 101
 Hamachi, 70–72
 skalowanie ekranu, 118
 skanowanie, 145
 kodu kreskowego, 133
 komputera, 208
 pliku, 212
 wizytówek, 133
 składnia Wikitext, 87
 skrytozakładki, 183
 słowa kluczowe, 167, 169
 SMB, Server Message Block, 262
 sposoby archiwizowania plików, 25

spowolnienie systemu, 216
 SSID, 101
 sterowanie komputerami, 277
 strona
 Network Tools, 94
 Port Forward, 92
 Szukanie zaawansowane, 158
 Virus Total, 212
 WhatIsMyIP, 78
 strony startowe, 191
 subskrybcja
 kanałów informacyjnych, 163
 treści, 162
 synchronizowanie
 aplikacji, 55
 dokumentów, 61
 plików, 51, 63
 przeglądarek, 265–267
 zakładek, 268
 synonimy, 161
 system KNOPPIX, 250
 szukanie zaawansowane, 158
 szyfrowanie
 danych, 55
 plików, 67

Ś

ścieżka do
 dokumentu, 41
 programu, 41
 śledzenie
 informacji, 166
 międzynarodowych przesyłek, 189

T

tapety pulpitu, 273
 tłumaczenie tekstu, 133
 transport publiczny, 189
 tryb
 Incognito, 201
 prywatny, 200, 202
 surowy, 243
 utajony, 234
 turbopobieranie, 177

tworzenie

- bazy danych zdjęć, 151
- filtrów, 182
- catalogu dla aplikacji, 83
- kopii zapasowych, 23, 33, 242
- kopii przyrostowych, 249
- obrazu dysku, 243
- obrazu systemu, 242, 247
- punktów przywracania systemu, 219
- sieci Hamachi, 70
- VPN, 69
- własnej Wikipedii, 85
- własnej wizytówki, 198

U

udostępnianie

- dokumentów, 62
- drukarki, 269
- foldera, 256, 261
- klawiatury i myszy, 278
- plików, 53, 60, 256, 261
- plików PDF, 147

udostępnione zasoby, 260

usługa

- Alerty Google, 42
- CrashPlan+, 23
- Dokumenty Google, 63
- Dropbox, 63
- DynDNS, 94
- Firefox Sync, 266
- Flippity, 188
- foursquare, 137
- Google Earth, 189
- Google Voice, 125, 128
- LogMeIn, 89
- PayPal, 153
- rejestracji domen, 197
- Site to Phone, 111

Windows Live SkyDrive, 61, 63

Windows Update, 209

Współdzielenie ekranu, 91

usługi hostingowe, 198

ustawienia zapory sieciowej, 234

usuwanie

aplikacji, 39

historii przeglądania, 203

programów, 216

trwałe, 222

złośliwego

oprogramowania, 207

V

VNC, virtual network

computing, 65, 89, 116

VPN, 69, 77

VSS, Volume Shadow

Services, 243

W

wirtualna sieć prywatna, 69

wirusy, 206

wizytówka internetowa, 197

własna domena, 196

WordPress, 81

wprowadzanie tekstu, 104

domyślna klawiatura, 109

przetwarzanie mowy, 111

SlideIt, 110

SwiftKey, 110

Swype, 110

wprowadzanie znaków

interpunkcyjnych, 108

wyciszanie telefonu, 120

wykluczanie słów, 159

WYSIWYG, What You See Is

What You Get, 58

wysyłanie pieniędzy, 153

wyszukiwanie

całego wyrażenia, 159

głosowe, 141

plików, 160

produktów, 134, 136

tekstu, 151

wyszukiwarka organizacji CC, 186

wznawianie pobierania, 46

Z

zabezpieczanie

hasłem, 67, 77

pamięci przenośnej, 66

zacieranie śladów, 200

zakładanie serwera, 73

zakładki, 193

zamiana słów na tekst, 142

zapisywanie w chmurze, 62

zapora sieciowa, firewall, 73, 99, 229

Mac OS, 232

Windows, 231

zarządzanie oknami, 276

zdalna archiwizacja danych, 23

zdalne

logowanie, 65

zarządzanie komputerem, 89, 116

zdjęcia z informacjami

o lokalizacji, 140

zestaw

wyszukiwarek, 170

zakładek, 193

złośliwe oprogramowanie,

malware, 206, 228

zmiana klawiatury, 109

zwalnianie pamięci, 39

PROGRAM PARTNERSKI

GRUPY WYDAWNICZEJ HELION

- 1. ZAREJESTRUJ SIĘ**
- 2. PREZENTUJ KSIĄŻKI**
- 3. ZBIERAJ PROWIZJĘ**

Zmień swoją stronę WWW
w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

Co za czasy! Zewsząd słyhać, że komputery wspomagają nas we wszelkich dziedzinach życia. Na każdym kroku czekają na nas ułatwienia, a my mimo wszystko pracujemy wciąż coraz więcej. Nie należy jednak mylić ilości z wydajnością! Jak sobie z tym poradzić? Jak zapanować nad natłokiem zadań i obowiązków? I — co najważniejsze — jak wykonać więcej (oraz lepiej) zadań w tym samym czasie? Myślisz, że to niemożliwe?!

Z tą książką poprawa wydajności jest w zasięgu Twoich rąk! Druga część bestsellera *Lifehacker. Jak żyć i pracować z głową* zawiera niezwykle przydatne informacje na temat automatyzacji często wykonywanych czynności, dostępu do swoich danych z dowolnego urządzenia i miejsca na świecie oraz wydajnego korzystania z możliwości wyszukiwarek internetowych. Znajdziesz tu również dobre rady na temat pracy z urządzeniami mobilnymi oraz zarządzania wieloma komputerami. Jeżeli chcesz zaoszczędzić konkretną ilość czasu w każdym tygodniu, ta książka jest właśnie dla Ciebie!

Dzięki tej książce zoptymalizujesz swoje działania i dowiesz się, jak:

- zautomatyzować najczęściej wykonywane zadania
- uzyskać dostęp do swoich danych z dowolnego miejsca i urządzenia
- wykorzystać potencjał wyszukiwarek do granic możliwości
- wydajniej korzystać ze swojego telefonu
- zaoszczędzić cenny czas

Sięgnij po sprawdzone triki i sztuczki z komputerem, które ułatwią Ci życie!

helion.pl
księgarnia internetowa

Nr katalogowy: 13237

Księgarnia internetowa:
<http://helion.pl>

Zamówienia telefoniczne:
0 801 339900

0 601 339900

Helion

Sprawdź najnowsze promocje:

- <http://helion.pl/promocje>
- Książki najchętniej czytane:
- <http://helion.pl/bestsellery>
- Zadzwoń informację o nowościach:
- <http://helion.pl/nowosci>

Helion SA
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl
<http://helion.pl>

sięgnij po WIĘCEJ

KOD KORZYŚCI

ISBN 978-83-246-6519-8

Cena: 39,90 zł

Informatyka w najlepszym wydaniu

9 788324 665198